

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет природокористування
Навчально-науковий інститут заочної та післядипломної освіти
Факультет землевпорядкування та туризму
Кафедра геодезії і геоінформатики

Кваліфікаційна (дипломна) робота
освітнього ступеня «Магістр»
на тему: **«ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТВОРЕННЯ ГЕОДЕЗИЧНИХ ТА
КАРТОГРАФІЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ
ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД»**

Спеціальність 193 «Геодезія та землеустрій»

Виконала: студентка групи ЗВ-21 магі
Гордієнко Х. Я.
Науковий керівник: к.е.н., доцент
Рижок З. Р.

Львів 2022

УДК 332:349

Забезпечення створення геодезичних та картографічних матеріалів для планування території об'єднаних територіальних громад. Гордієнко Х. Я. Кваліфікаційна робота. Кафедра геодезії і геоінформатики. Львів, Львівський національний університет природокористування, 2022 р.

59 с. текстової частини, 19 рисунків, 27 джерел бібліографічного списку.

У дипломній роботі відображено методику роботи з геодезичним та картографічним забезпеченням для планування території ОТГ, виконано аналіз відповідних матеріалів та запропоновано механізми щодо планування використання земель в межах території громади.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
1. МЕТОДИКА РОБОТИ З ГЕОДЕЗИЧНИМ ТА КАРТОГРАФІЧНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ДЛЯ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ ОТГ	8
1.1. Сучасні програмні засоби для геодезичного та картографічного забезпечення планування території ОТГ	8
1.2. База даних для інформаційного забезпечення ОТГ містобудівною документацією	11
1.3. Методика збору інформації про земельні ресурси для планування території громади	16
2. АНАЛІЗ ГЕОДЕЗИЧНИХ ТА КАРТОГРАФІЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ ГРОМАДИ	22
2.1. Передумови створення картографічної основи для планування території громади	22
2.2. Землевпорядні матеріали, одержані у результаті збору і аналізу інформації для планування території громади	26
2.3. Геодезичне забезпечення створення комплексного плану просторового розвитку території громади	30
3. ПЛАНУВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	34
3.1. Створення схеми сучасного використання земель ОТГ	34
3.2. Створення схеми перспективного використання земель ОТГ	38
3.3. Робота геопорталу територіальної громади	41
4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ	48
5. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	51
ВИСНОВКИ	55
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	57

ВСТУП

Сучасна реформа проведення децентралізації, яка є визначена згідно з Концепцією реформування місцевого самоврядування та одночасно проведення територіальної організації влади в Україні передбачає створення, підтримку сприятливого життєвого середовища, а також забезпечення сталого соціального й економічного розвитку для усіх адміністративно-територіальних одиниць, задоволення інтересів громадян в усіх сферах їхньої життєдіяльності, надання їм органами місцевого самоврядування високо якісних, доступних адміністративних, соціальних послуг на відповідних територіях за умови узгодження інтересів держави та територіальної громади.

Водночас зміцнення інституційної, економічної спроможності територіальної громади, покращення рівня життя їхніх мешканців є заснованим на застосуванні основних засад, а також практичних прийомів ведення містобудівної діяльності та забезпечення створення геодезичних та картографічних матеріалів, як основи, для планування території об'єднаних територіальних громад.

У Західних Європейських країнах просторове планування формулює основні принципи для розвитку території громади. Сьогодні в Україні існує необхідність із здійснення заходів щодо просторового планування відповідно до діючих принципів сталого розвитку – це моделі соціального, економічного розвитку території, яка характеризує низький рівень втручання в природне середовище, активну екологічну політику та низький рівень втручання в природне середовище з метою його подальшого збереження для майбутніх поколінь. Принципи сталого розвитку означають, що документація із просторового планування повинна враховувати вже існуючі екологічні проблеми, проблеми в системі управління природними ресурсами, забезпечуючи тим самим стійку мобільність та захист культурної, природної спадщини, забезпечуючи виконання вимог, що виникають у зв'язку з необхідністю адаптацією до змін клімату.

Просторове планування являється платформою, на якій не обхідно розглянути, обговорити, збалансувати суперечливі державні, приватні інтереси, які є пов'язаними з розвитком території громади. Тому документація із просторового планування у першу чергу визначає можливості для майбутнього розвитку території, а також умови та принципи такого розвитку, що є основою для отримання адміністративних дозволів на здійснення та приваблення інвестицій саме на цій території. Окрім цього, затвердження документації із просторового планування на території громади підвищує почуття щодо формування стабільного середовища серед її мешканців, які будуть по інформованими про те, що може бути, або вже є побудовано по сусідству, а серед землевласників відобразити конкретну картографічну основу для визначення місця розташування та оцінки їх нерухомого майна, серед інвесторів – встановлювати чіткі та прозорі правила щодо використання ними території.

В Україні термін «просторового планування» є відсутнім. Його було запозичено із законодавства європейських країнах, яке почали вживати у нашому землевпорядному та геодезичному середовищі, як синонім словосполучення «містобудівної діяльності». Сьогодні в українському законодавстві наведено таке визначення просторового планування, як сукупності дій органів місцевого самоврядування, або виконавчої влади щодо визначення територій для розселення, місця застосування праці, відпочинку, оздоровлення, інженерної та транспортної інфраструктури, інших об'єктів, шляхом розроблення, затвердження документації із просторового планування та дотримання ними відповідно встановлених рішень.

1. МЕТОДИКА РОБОТИ З ГЕОДЕЗИЧНИМ ТА КАРТОГРАФІЧНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ДЛЯ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ ОТГ

1.1. Сучасні програмні засоби для геодезичного та картографічного забезпечення планування територій ОТГ

З метою виконання ефективного управління земельними ресурсами в межах і за межами територіальних громад існує потреба в:

1) технічних засобах, що включають в себе комп'ютерне забезпечення, яке повинне відповідати параметрам для використання геоінформаційного програмного забезпечення, у тому числі сканування, друку, копіювання документів та картографічних чи геодезичних матеріалів, враховуючи при цьому особливості роботи із землевпорядною документацією;

2) програмному забезпеченні для виконання посадових інструкцій землевпорядника, що передбачає геоінформаційні програмні продукти, а саме інструменти для обробки просторової інформації, яка може бути графічною або семантичною, прив'язаною до деякої частини земної поверхні чи території, що використовують для управління нею [10].

Застосування технічних засобів та програмного забезпечення надає можливість для використання, збереження, редагування, аналізу, відображення географічних даних. ГІС програми, які поділяються на 2 групи передбачають наявність інструментів для вирішення проблем територіальних громад за допомогою ГІС продуктів з вільним доступом, або відкритих ГІС, які надають користувачам можливості для того, щоб використовувати програмне забезпечення для будь-яких потреб, зокрема вільно поширювати копії, удосконалювати, публікувати похідні продукти, у тому числі і ті, що перебувають у загальному доступі. Їхніми перевагами є ціна, відсутність ліцензії, а також можливість користування світовими розробками. До таких геоінформаційних джерел належать QGIS, SAGA, GRASS, Post GIS, Leaflet та Open Street Map. На рис. 1.1 відображено результат роботи у відкритій

геоінформаційній системі QGIS, зокрема фрагмент схеми інженерного обладнання території [3].

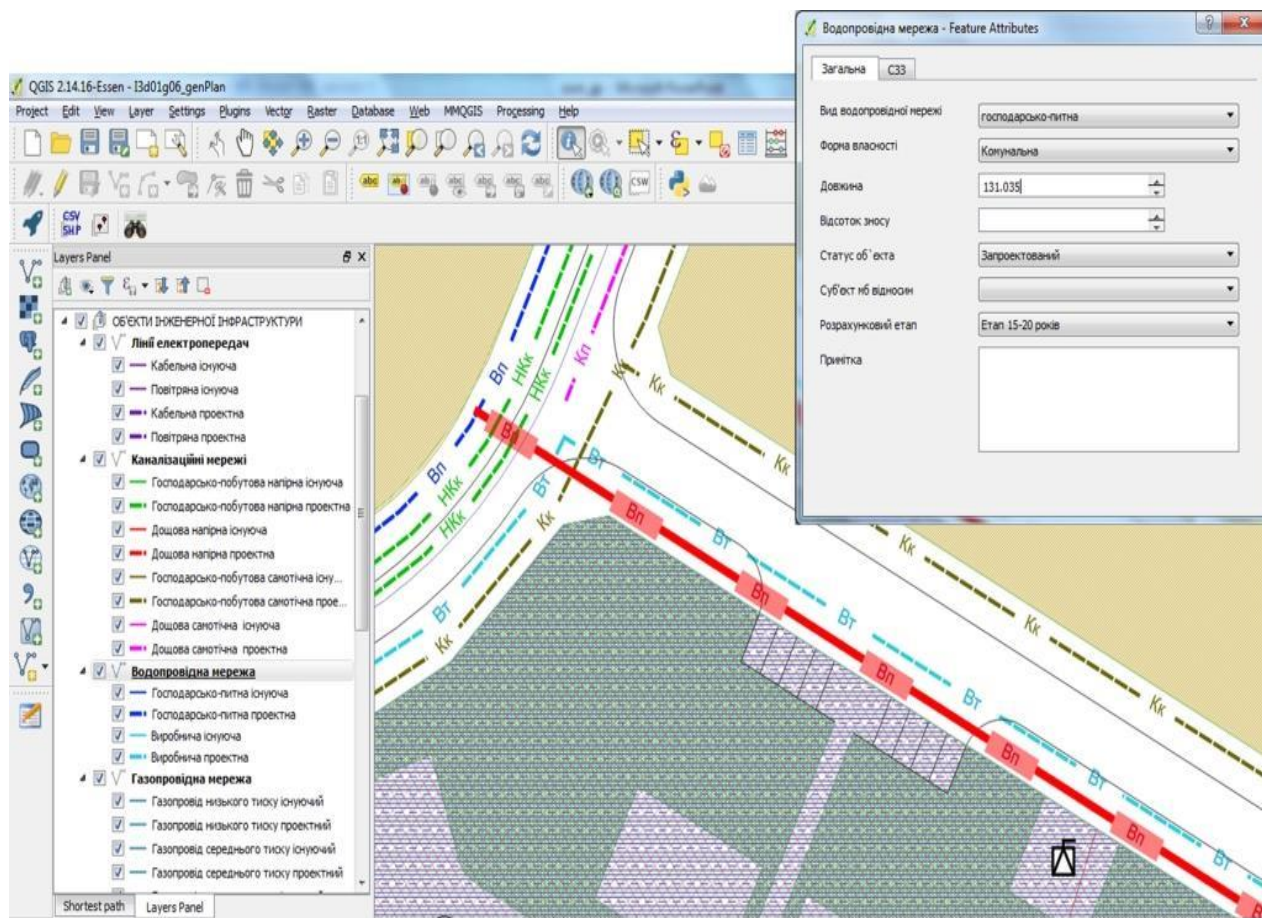

Рисунок 1.1. Фрагмент схеми інженерного обладнання території в структурі генерального плану територіальної громади в геоінформаційному середовищі QGIS.

Комерційні ГІС продукти – це ліцензійні програмні продукти, що мають підтримку в Україні, а також широкий функціонал, продуктивність, підтримку надійності серед роботи системи, вбудованість в усі технологічні процеси. До них належать такі геоінформаційні продукти, як MAPINFO, розробки від компанії ESRI, Digitals, Easy Trace, MapEdit, ERDAS, ER Mapper, а також серія продуктів Intergraph, TNT Mips.

Приклад створення геоінформаційних бази даних для Оріхівської ОТГ у на онлайн платформі ArcGIS: ОТГ отримає повну інформацію по наявним земельним та іншим ресурсам у відкритому доступі

Створення картографічної основи та електронної карти ОТГ у геоінформаційному середовищі ArcGIS Online з нанесенням шарів інформації про межі громади, наявність забудови, територій природно-заповідного фонду чи іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та прибережних захисних смуг, обмежень у використанні земель та їх режимів утворюючих об'єктів подано на рис. 1.2 [1].

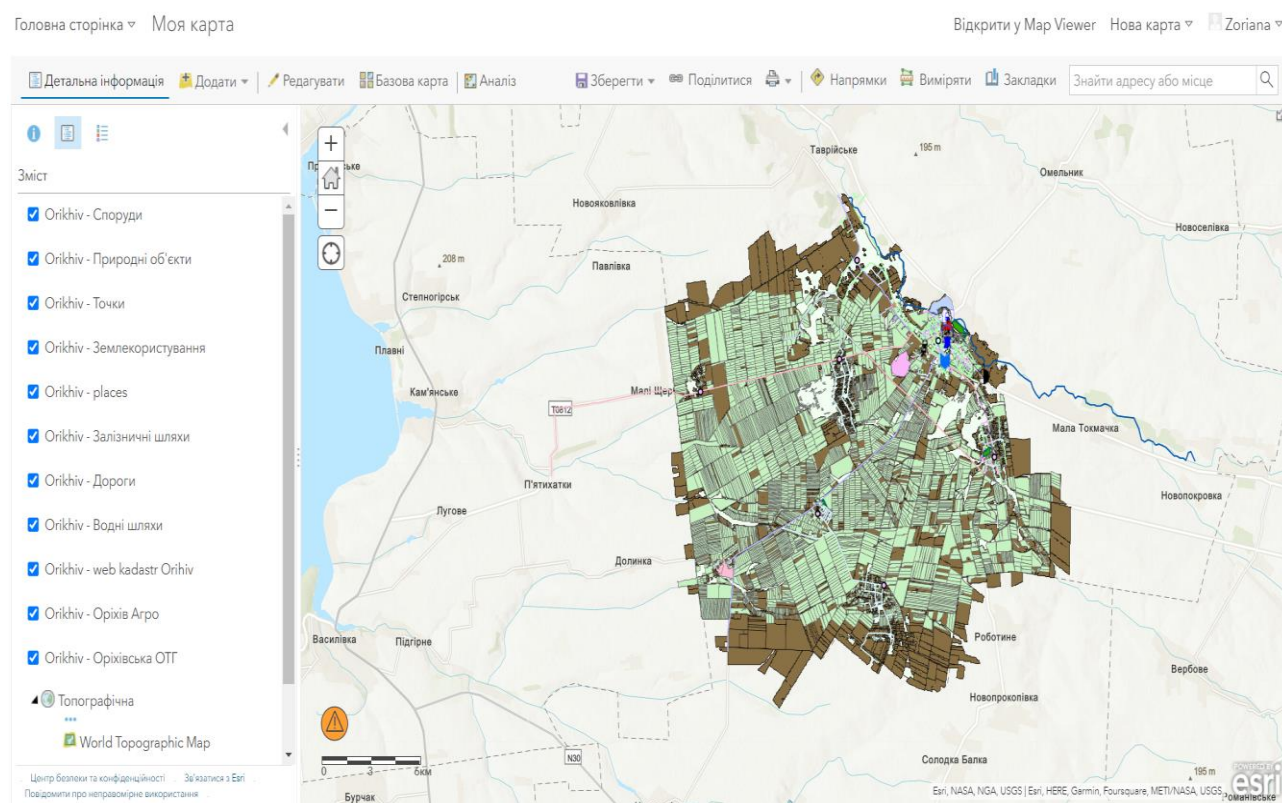

Рисунок 1.2. Інтегральна карта об'єктів Оріхівської ТГ у геоінформаційному середовищі ArcGIS Online.

Вибір ГІС продуктів залишається дуже великим. Але, віддаючи перевагу тому чи іншому ГІС при плануванні території ОТГ, потрібно звертати увагу на наявність у них україномовного інтерфейсу, підтримки даного ГІС у нашій країні, наявність доступних курсів з навчання, багато функціональність, надійність роботи з гарантією збереження даних, а саме резервного копіювання, а також можливості автоматичного збереження.

1.2. База даних для інформаційного забезпечення ОТГ містобудівною документацією

Сьогодні сучасне управління – це насамперед чітке уявлення про земельні ресурси ТГ та їх ефективне використання. Відповідна інформація є для місцевої влади тим ключовим інструментом для управління земельними ресурсами, що забезпечує розвиток всієї територіальної громади. Тому важливо є мати достовірну, актуальну інформацію про всі земельні ресурси, що являються основним джерелом для формування надходжень у бюджет територіальної громади [6].

При виконанні планування розвитку територій, розробці містобудівної діяльності в умовах об'єднання територіальних громад повинні бути забезпечені:

- розробка містобудівної документації, проектів для конкретних об'єктів згідно з вихідними даними на проектування, дотриманням державних стандартів, норм, правил;
- розміщення, будівництво об'єктів відповідно до чинної містобудівної документації, або проектів цих об'єктів;
- раціональне використання земель, територій для містобудівних потреб, підвищення ефективності забудови, або іншого їхнього використання;
- охорона культурної спадщини, збереження традиційного характеру функціональних зон у населених пунктах;
- врахування державних, громадських інтересів при плануванні, забудові територій;
- врахування законних інтересів, вимог для власників, або користувачів земельних ділянок, будівель, що оточують місце знаходження будівництва;
- інформування через ЗМІ громадян про плани щодо розробки перспективного розвитку територій, населених пунктів, розміщення інших містобудівних об'єктів;
- участь громадян, об'єднань громадян у обговоренні містобудівної документації, проектів для окремих об'єктів, внесення до них відповідних

пропозицій державними органами, або органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями;

➤ захист прав громадян, громадських організацій згідно із законодавством України [18].

При зберіганні інформації та формуванні бази даних про земельні ресурси слід уникати їхнього дублювання, слідкувати за їх оновленням в необхідному актуальному стані одночасно із зберіганням відомостей чи характеристик про дані щодо їхньої достовірності, точності, а також повноти всієї інформації. З цією метою важливу роль у забезпеченні територіальних громад інформаційними ресурсами відіграє Національна інфраструктура геопросторових даних (НІГД), розбудову якої розпочали у 2021 році (рис. 1.3) [9].

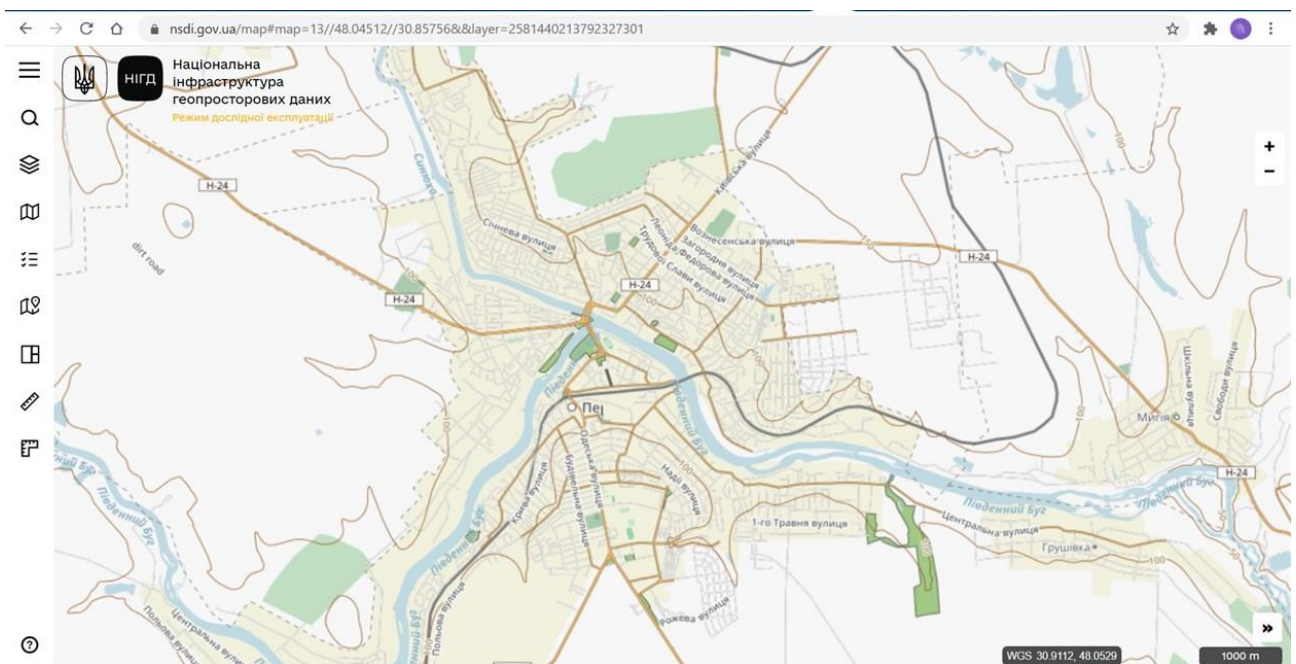

Рисунок 1.3. Приклад роботи геопорталу Національної інфраструктури геопросторових даних.

НІГД – це насамперед взаємно пов’язана сукупність організаційних інструментів для вирішення проблем структури територіальних громад, технічних або програмних засобів, базових чи тематичних наборів геопросторових даних, у тому числі й метаданих, сервісів, технічних регламентів, стандартів та специфікацій, які є необхідними для виробництва, оновлення,

оброблення, зберігання, оприлюднення, використання геопросторових даних, метаданих, або іншої діяльності з ними.

Містобудівну документацію розробляють, як набори профільних геопросторових даних у структурі НІГД, як єдиній системі класифікації, кодування об'єктів будівництва [19]. Ядром відповідної системи класифікації, кодування згідно з міжнародним досвідом та стандартами є реєстр об'єктів, тобто каталог класів для об'єктів, їхніх властивостей чи зв'язків, який у сучасних геоінформаційних проектах створюють за міжнародним стандартом ISO19110: Methodology for feature cataloguing. Він повинен пронизувати увесь процес від формування вимог до такої документації, супроводжувати її випуск на НІГД з перспективою подальшого використання в ГІС та кадастрових, або геоінформаційних сферах, у тому числі й в системі оцінювання якості даних [9].

Каталог для класів об'єктів містобудівного кадастру є уніфікованою системою класифікації, яка визначає склад об'єктів, їх систему кодування, класифікацію атрибутів з метою реалізації концептуальної моделі для набору даних формування містобудівної документації. Згідно з міжнародними вимогами всі класи, атрибути, асоціації, їх ролі для асоціацій об'єктів, що є включеними до каталогу та є ідентифікованими за назвою чи описом на природній мові повинні бути унікальними в межах такого каталогу. Тому при формуванні електронного каталогу їхні назви повинні відображати певну систему класифікації, кодування, бути представленими у формалізованому вигляді, який має бути достатнім для їхнього перетворення у форму, придатну для використання у СКБД та ГІС. Їхньою особливістю у містобудівному кадастрі являється забезпечення реалізації механізму багато версійності з метою подання об'єктів в їх життєвому циклі [2].

Складання такого каталогу для класів об'єктів НІГД містобудівного кадастру проводять на основі застосування принципу максимального узагальнення для об'єктів, що є включеними до їхнього складу згідно з основними містобудівними властивостями. Тому у процесі створення, наповнення каталогу повинні враховувати вимоги до складових бази даних

містобудівного кадастру, а також класифікації об'єктів місцевості, що використовують при їх проектуванні [20].

Каталог геоінформаційної бази даних містобудівного кадастру повинен бути доповнено набором класів, що визначає узагальнені показники для об'єктів місцевого рівня згідно, а також іншими класами об'єктів. Метою створення, застосування такого електронного каталогу є підвищення якості, ефективності використання даних для усіх етапів створення, супроводження, використання бази геопросторових даних містобудівного та інших видів кадастрів у різноманітних ГІС програмах (рис. 1.4) [2].

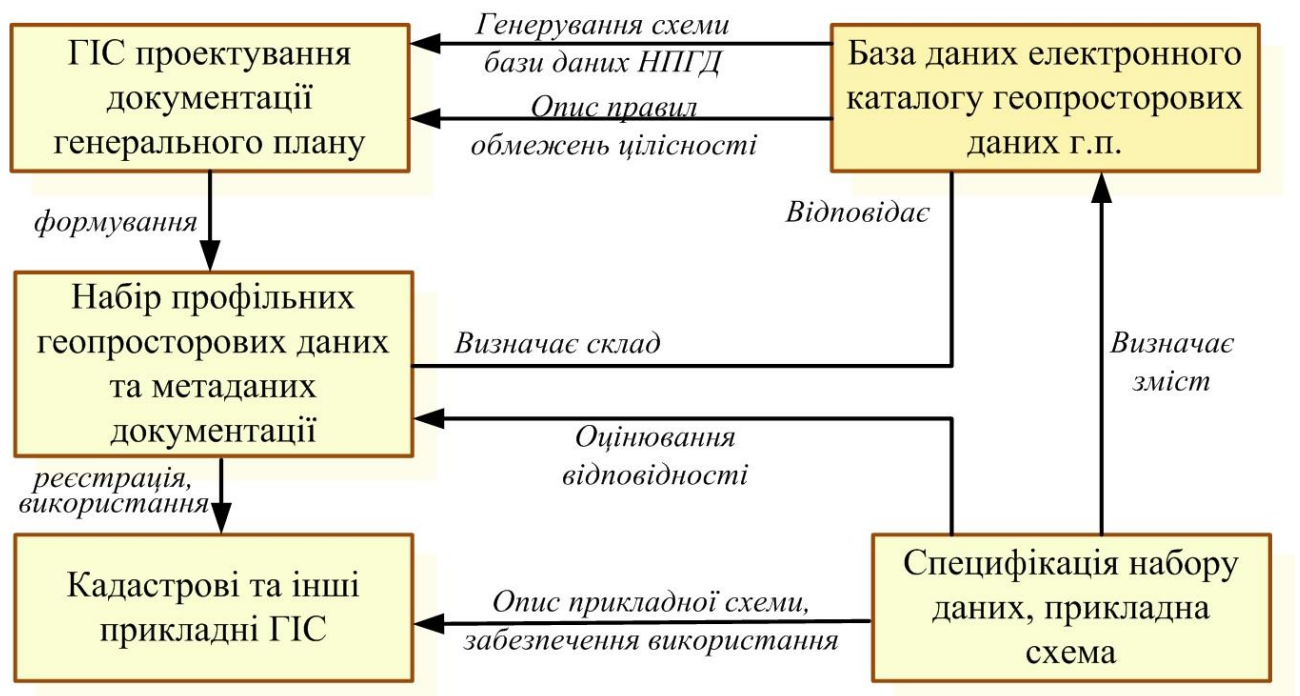

Рисунок 1.4. Взаємозв'язок між даними містобудівного та інших видів кадастрів у різноманітних ГІС програмах.

Важливим кроком для забезпечення картографічною і геодезичною інформацією являється створення національного геопорталу, а саме офіційного геопорталу НІГД, який повинен забезпечувати оприлюднення, доступ до геопросторових даних, мета даних. Через це органи виконавчої влади та місцевого самоврядування повинні оприлюднювати у мережі Інтернет геопросторові дані для території своєї громади, що відображено на рис. 1.5 [22].

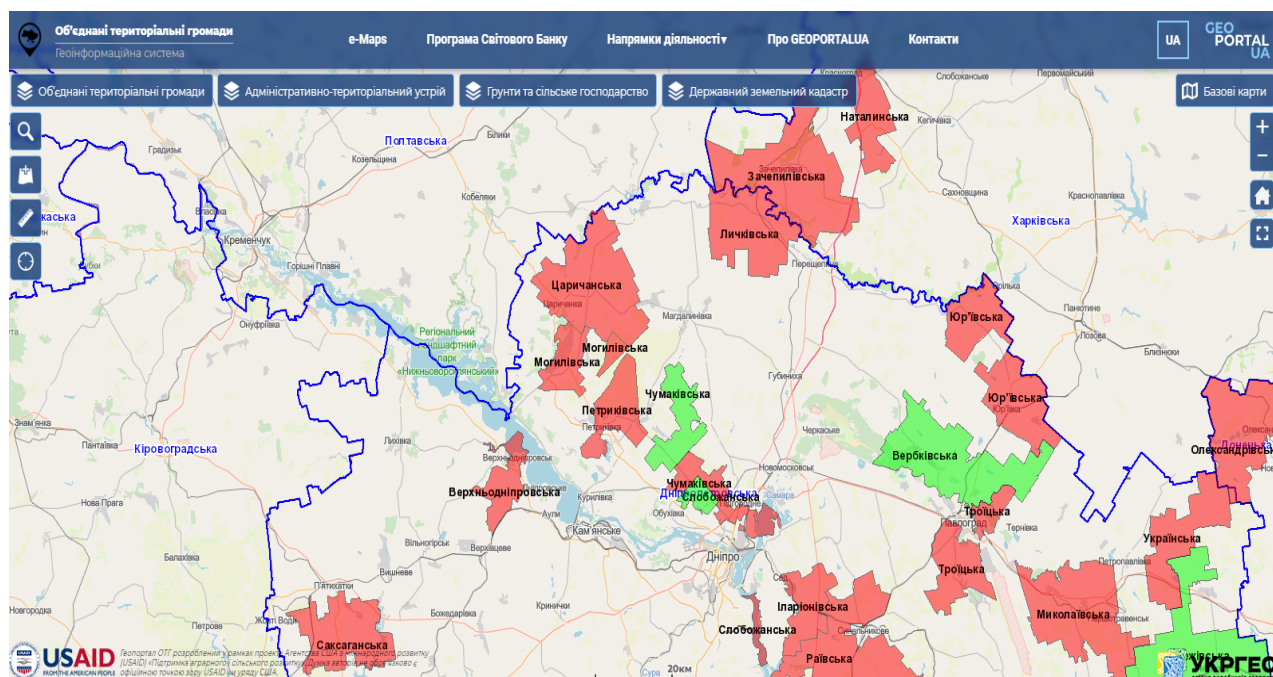

Рисунок 1.5. Робота геопорталу об'єднаних територіальних громад.

Наявність інформації про земельні ресурси в межах територіальної громади дозволяє зробити перший крок для того, щоб проаналізувати інформацію про платників податків, площу земельних ресурсів, їх використання та обмеження, власників, або користувачів. Відповідну інформацію можна було знайти на сайті GEOPORTALUA [9], що до початку воєнних дій в Україні був у вільному доступі для всіх охочих користувачів (рис. 1.6).

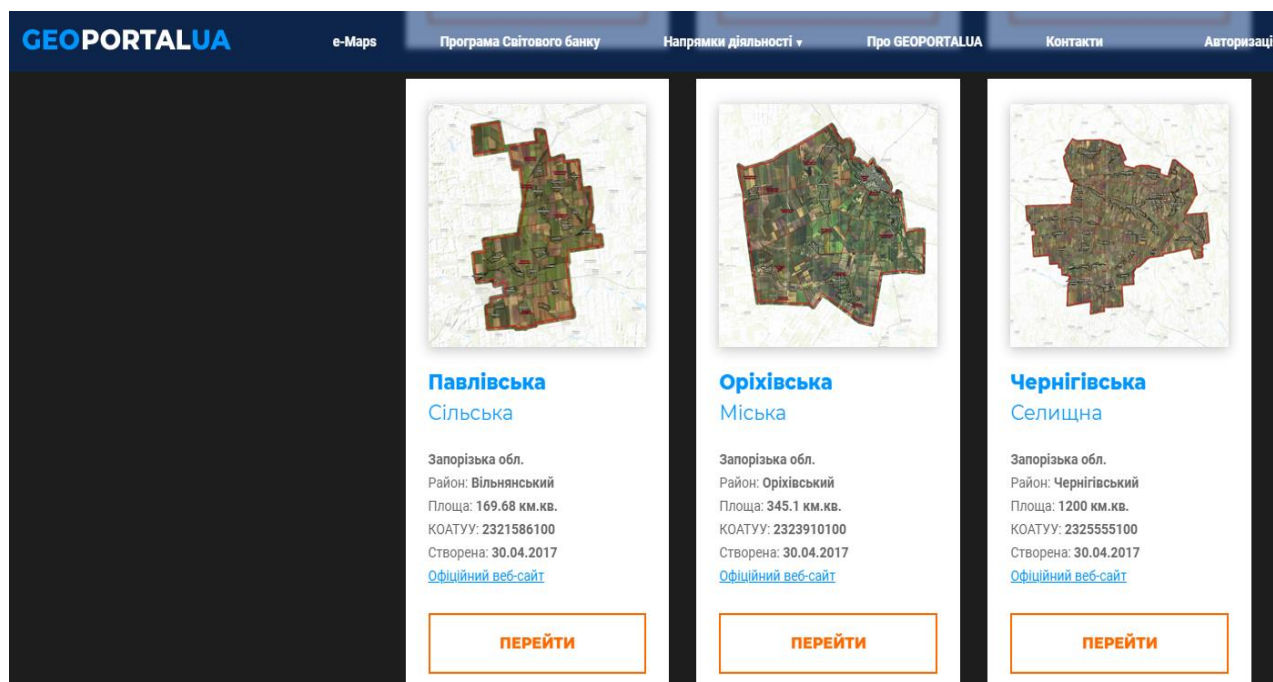

Рисунок 1.6. Робота геопорталу об'єднаних територіальних громад.

Геопортали у довоєнний період надавали у відкритому доступі ресурси для використання геопросторових даних. Сьогодні, коли війна триває, у більшості випадків для територіальних громад інформацію про земельні ресурси можна взяти з генеральних планів населених пунктів, зокрема також інформацію про нормативну грошову оцінку земель, по господарських книг переліку назв елементів вуличної та дорожньої мережі, списків платників земельного податку, інформації про підприємства, які являються основними користувачами земель в межах громади, інформації про землі комунальної власності, які є наданими в оренду згідно з договорами, переліку об'єктів нерухомості, що обліковують на балансі територіальних громад або їх комунальних підприємств. Сьогодні для вирішення питань планування, охорони, раціонального використання земельних ресурсів використовують й інші джерела інформації, але для їхнього одержання в умовах війни потрібно звернутися до відповідних органів та установ, маючи відповідний дозвіл на їх одержання.

1.3. Методика збору інформації про земельні ресурси для планування території громади

Процес збору інформації про земельні ресурси в межах територіальної громади від органів та установ державної влади є пов'язаним з методикою зберігання, актуалізації, розпорядження ними наявною у них інформацією. Відповідний збір вихідних даних можна також організувати силами самої територіальної громади. Для цього лише необхідно буде надіслати запит до підприємств, установ чи організацій з проханням надати потрібну для нас інформацію, насамперед картографічну, яку бажано отримати в електронному вигляді.

Територіальні структурні підрозділ Держгеокадастру України можуть надати проєкти:

➤ формування території для встановлення меж сільських, селищних рад, які будуть входити до територіальної громади;

- землеустрою щодо встановлення або зміни меж населених пунктів територіальної громади;
- роздержавлення земель с.-г. підприємств;
- організації території земельних часток (паїв);
- копії державних актів, які підтверджують право постійного користування, що були виданими підприємствами, установами, або організаціями;
 - копії державних актів, які було видано до 2004 року;
 - файли обмінних даних про результати робіт із землеустрою;
 - копії державної статистичної звітності із кількісного обліку земельних ресурсів;
- копії документації із землеустрою на земельні ділянки, які були наданими в оренду, або постійне користування та водночас не були внесеними до бази ДЗК;
- копії документації із землеустрою на землі, які були наданими у приватну власність, інформація про які є відсутньою в ДЗК;
- копії чергового кадастрового плану, що міг вестися, або ведеться на паперових носіях;
- копії документів із землеустрою, згідно з якими було встановлено межі територій різного цільового призначення, у тому числі обмежень у використанні земель чи їх режиму утворюючих об'єктів;
 - матеріали виконання ґрунтових зйомок;
 - матеріали проведення інвентаризації державних с.-г. земель;
 - копії для проєктів землеустрою, що забезпечують екологічне й економічне обґрунтування сівозмін, впорядкування угідь;
- ортофотоплани, індексні кадастрові, базові карти, які були виконаними відповідно до видачі державних актів на право власності на землю у сільській місцевості у межах населених пунктів М 1:5 000, а за межами М 1:10000 [10].

Підрозділи з містобудування та архітектури районних райдержадміністрацій та департаменти культури і туризму, національностей та релігій при обласних радах у змозі надати:

- ✓ схему планування території району;
- ✓ генеральні плани для населених пунктів, що вже увійшли, або увійдуть до до складу територіальної громади;
- ✓ схеми формування магістральних інженерних мереж, зокрема, електро постачання, трубо провідного транспорту;
- ✓ картографічну основу у вигляді топографічних карт;
- ✓ інформацію про перелік пам'яток культури національного чи місцевого значення, а також відповідні картографічні матеріали із зазначенням місця розташування цих пам'яток культури, їхніх територій та зон їхньої охорони;
- ✓ витяг з Державного реєстру не рухомих пам'яток;
- ✓ облікову картку, або паспорт для об'єкта культурної спадщини з усіма необхідними додатками [11].

Державні установи, що входять до складу Фонду державного майна України при опрацюванні запиту надають інформацію про:

1. перелік об'єктів нерухомого майна, у тому числі земельних ділянок, державної форми власності, що є розташованими на території територіальної громади;
2. інформацію про розташування об'єктів державного майна, які знаходяться на балансі підприємства;
3. документи, що посвідчують право власності на земельні ділянки.

Лісогосподарські підприємства можуть надати загальну інформацію про лісовий фонд, матеріали лісового впорядкування території лісових насаджень, копії державних актів на право постійного користування лісовими землями, інформацію про об'єкти нерухомості, які перебувають на балансі лісових підприємств, якщо такі об'єкти є розташованими по за межами земельних ділянок, на які було виготовлено такі державні акти.

Департамент, що виконує управління у галузі екології та природних ресурсів обласної ради має інформацію про:

- ✓ регіональну схему екологічної мережі області;
- ✓ природо-заповідний фонд, а також документи, якими є встановлено їхні межі, режим використання;
- ✓ промислові, інженерні об'єкти та об'єкти транспорту, що є джерелами забруднення навколишнього середовища одночасно із зазначенням їх назви, місця розташування, а також виду діяльності, класу шкідливості, розміру санітарних та захисних зон, зон іншого не гативного впливу, зокрема, акустичного, електромагнітного забруднення;
- ✓ розроблені проекти для встановлення розмірів санітарних та захисних зон, інших зон обмежень;
- ✓ перелік водних об'єктів із одночасним зазначенням їх типу, назви, а також об'єму чи протяжності, площі формування водозбірних басейнів, забору, обсягу використання води, скидання зворотних вод і забруднюючих речовин;
- ✓ фізичний та географічний опис території громади;
- ✓ управління відходами, зокрема, про розташування, площі, а також межі місць видалення відходів;
- ✓ радіоактивно забруднені землі [10].

Місцеві управління водних ресурсів дозволяють одержати:

- ❖ перелік водних об'єктів із одночасним зазначенням їх типу, назви, об'єму, протяжності, площі формування водозбірних басейнів, забору, випуску води;
- ❖ інформацію про наявність державних водногосподарських об'єктів комплексного призначення, а також міжгосподарських зрошувальних, або осушувальних систем;
- ❖ інформацію щодо встановлення меж прибережних захисних смуг, водоохоронних зон для водних об'єктів.

Департамент або головне управління агропромислового розвитку ОДА має перелік с.-г. підприємств, інформацію про їхню спеціалізацію, врожайність

культур, у тому числі за останні 5 років, наявність еродованих, заболочених та інших не придатних для с.-г. використання угідь, програми розвитку аграрного комплексу, враховуючи їхні потреби у землях [7].

Регіональні компанії з постачання газу чи електроенергії, а також підприємства зв'язку забезпечують схемами магістральних трубопроводів, або газових розподільчих пунктів, у тому числі ліній електропередач, трансформаторних підстанцій, копіями державних актів на право постійного користування землями, договорами оренди на ті земельні ділянки, що на даний час перебувають на балансі підприємства, що посвідчує відповідний документ на право власності на них, інформацією про охоронні зони для магістральних трубопроводів, ліній електропередач, інформацією про проходження через їх території волоконно оптичних ліній зв'язку, місце розташування та потужність базових станцій мобільного зв'язку, що обслуговують ці підприємства із зазначенням інформації про розміри меж їхніх охоронних зон, схемами проходження волоконно оптичних ліній зв'язку, розташування базових станцій мобільного зв'язку.

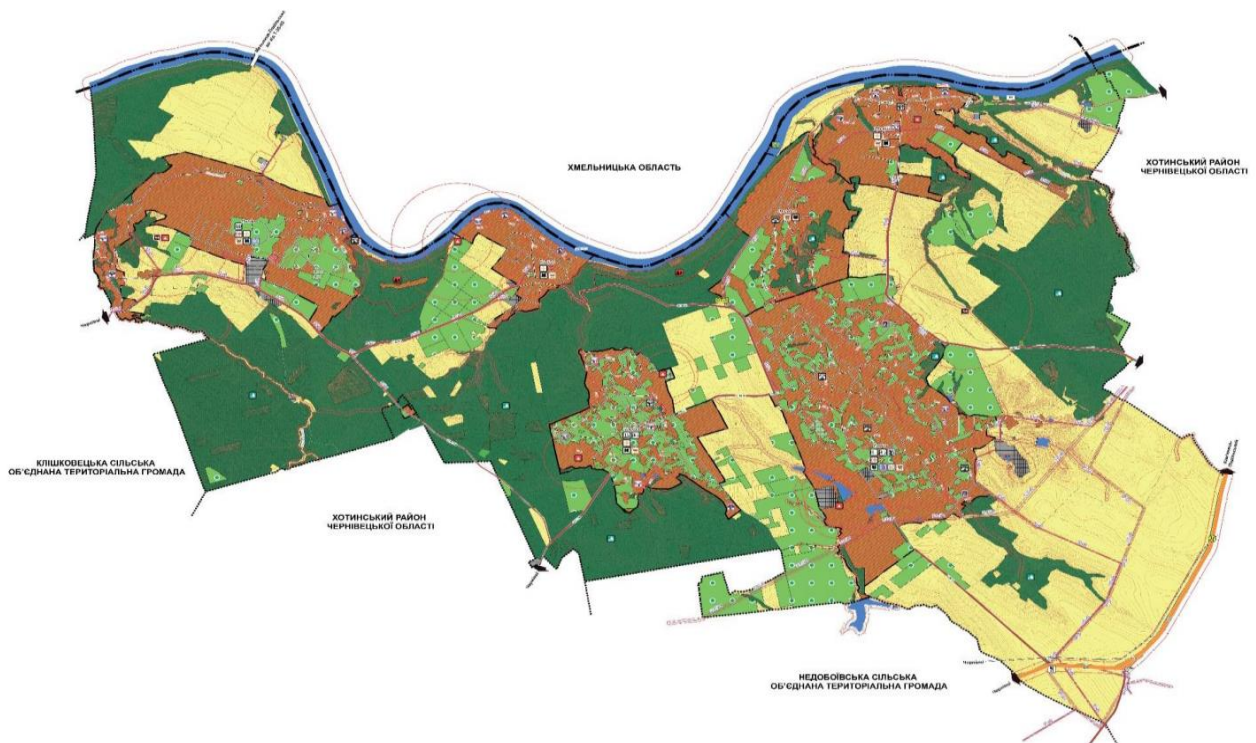

Рисунок 1.7. План існуючого використання території, суміщений із схемою планувальних обмежень територіальної громади.

Усі ці підприємства, установи та організації являються основними утримувачами інформації, яка є необхідною для розробки схем планування, використання та охорони земель в межах територіальної громади (рис. 1.7). Однак, у кожному конкретному випадку може виникнути потреба звернутись за одержанням додаткової інформації до інших користувачів чи балансоутримувачів різних режимів утворюючих об'єктів [6].

2. АНАЛІЗ ГЕОДЕЗИЧНИХ ТА КАРТОГРАФІЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ ГРОМАДИ

2.1. Передумови створення картографічної основи для планування території громади

Після збору усі отримані картографічні, геодезичні та інші дані підлягають аналізу на повноту, актуальність за допомогою ГІС забезпечення, що дозволяє занести до інформаційної бази сукупність структурованих даних, які належать до області землевпорядкування, організації території в межах територіальної громади. У відповідній базі повинні знаходитися всі растрові та векторні дані, що містять семантичну інформацію, яка є приведеною до єдиної системи координат. З цього зразу видно переваги використання ГІС даних у порівнянні з традиційним застарілим паперовим методом зберігання інформації. Стає зрозуміло, що чим точнішою, або повнішою буде інформація в структурованій ГІС базі, тим більше обґрунтованим буде ухвалення тих чи інших рішень у галузі управління земельними ресурсами. У результаті чого створення єдиної інформаційної бази для системи земельних ресурсів, нанесення на картографічну основу меж землекористувань усіх категорій та режимо-утворюючих об'єктів, побудови буферних зон обмежень отримуємо схеми:

1. сучасного використання земель на території територіальної громади;
2. обмежень у використанні земель на території громади [10].

З метою забезпечення складання та затвердження завдання на розроблення містобудівної документації її замовник повинен надати розробнику вихідні дані, які є необхідними для розроблення містобудівної документації. Якщо він з різних причин відповідно не може забезпечити розробника цими відомостями, то він доручає розробнику самому зібрати дані та повинен додатково оплатити його роботу.

Склад вихідних даних є визначено відповідними державними будівельними нормами, які визначають склад та зміст:

- ДБН Б.1.1-21:2017 - схеми планування території, на якій реалізують повноваження сільських, селищних, міських рад [27]:

- ДБН Б.1.1-15:2012 - генерального плану населеного пункту [24];
- ДБН Б.1.1-22:2017 - плану зонування території [26];
- ДБН Б.1.1-14:2012 - детального плану території [25].

У вихідних даних відображають інформацію про земельні, водні, лісові, мінеральні, сировинні ресурси, що знаходяться на території громади, її демографічний, економічний потенціал, соціальну, інженерну, транспортну інфраструктуру. У той же час якість проектних рішень містобудівних даних на пряму залежить від повноти, актуальності, достовірності вихідних картографічних та геодезичних даних. Тому під час розробки містобудівних даних замовник повинен внести на розгляд розробника пропозиції для використання територій, які будуть у нього після надання йому вихідних даних. Він визначає можливість їхнього врахування в проекті формування містобудівного кадастру.

У складі вихідних даних повинно бути враховано перелік державних та регіональних інтересів, шляхом їхнього одержання від обласної державної адміністрації, центрального органу виконавчої влади, що у свою чергу забезпечує формування єдиної державної політики у сфері містобудування у відповідності до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» [19].

Вихідна картографічна основа, яку замовник надає розробнику містобудівних даних за формою та змістом повинна у повній мірі відповідати вимогам законів:

- Про регулювання містобудівної діяльності [19],
- Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність [21],
- Про географічні назви [13].

Картографічна основа для планування території громади має бути актуальною, векторною. Її у свою чергу виконують у державній геодезичній системі координат УСК-2000, як набір геопросторових даних (рис. 2.1). У неї

вносять усі характеристики об'єктів, які є зображеними на карті, а їхній перелік повинен міститися у завданні на виконання топографічної основи. Зазвичай, це двох вимірні карти з позначеними відмітками висоти рельєфу.

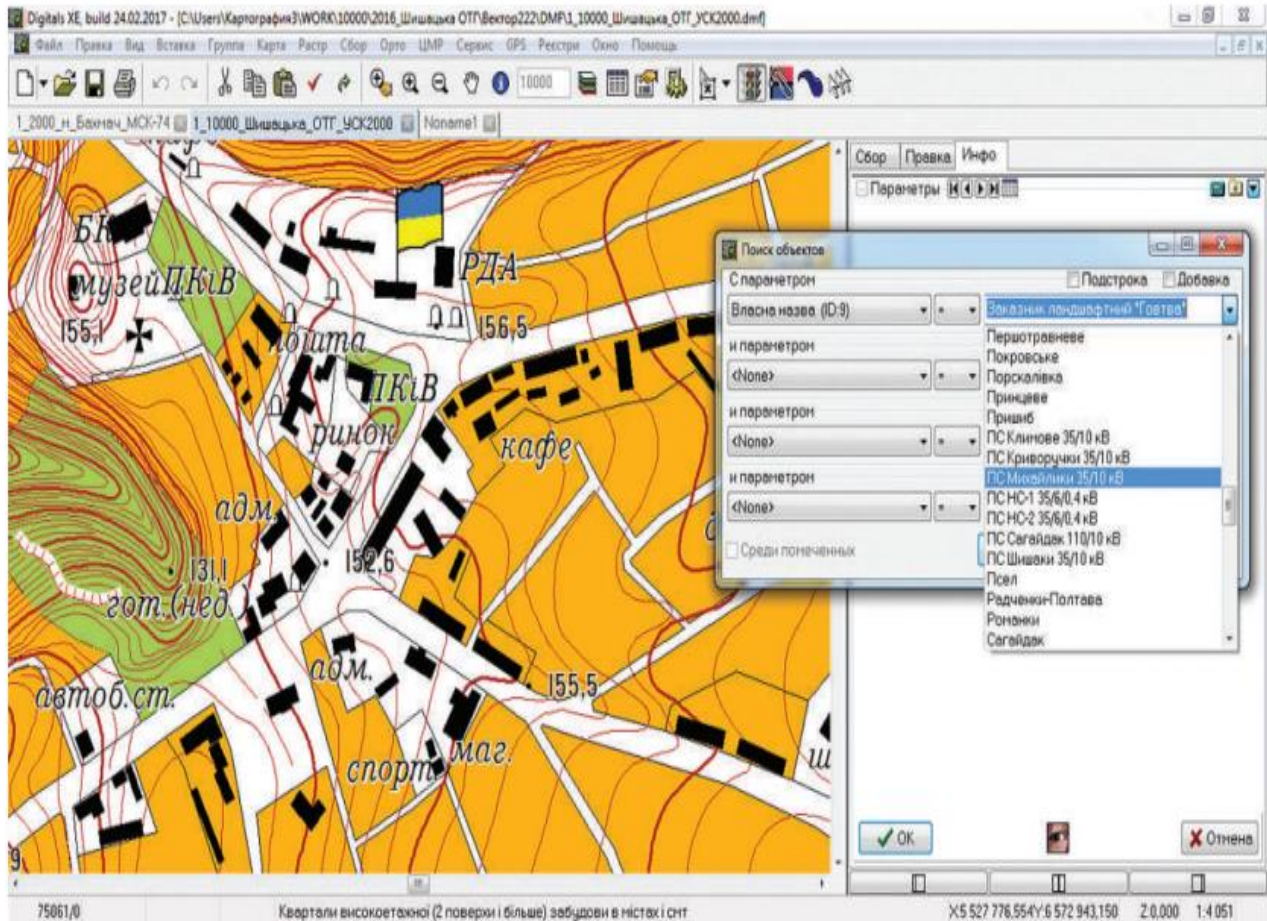

Рисунок 2.1. Застосування топографічної карти М 1:10 000 для розроблення схеми планування території громади.

Замовник у свою чергу може самостійно обрати організацію для створення картографічної основи (рис 2.2). Він укладає з нею договір, надає затверджене ним завдання для виконання роботи. Часто вибір організації для створення картографічної основи здійснюють через систему електронних торгів ProZorro з метою створення якісної картографічної основи, зважаючи на критерії оцінки тендерних пропозицій, окрім ціни.

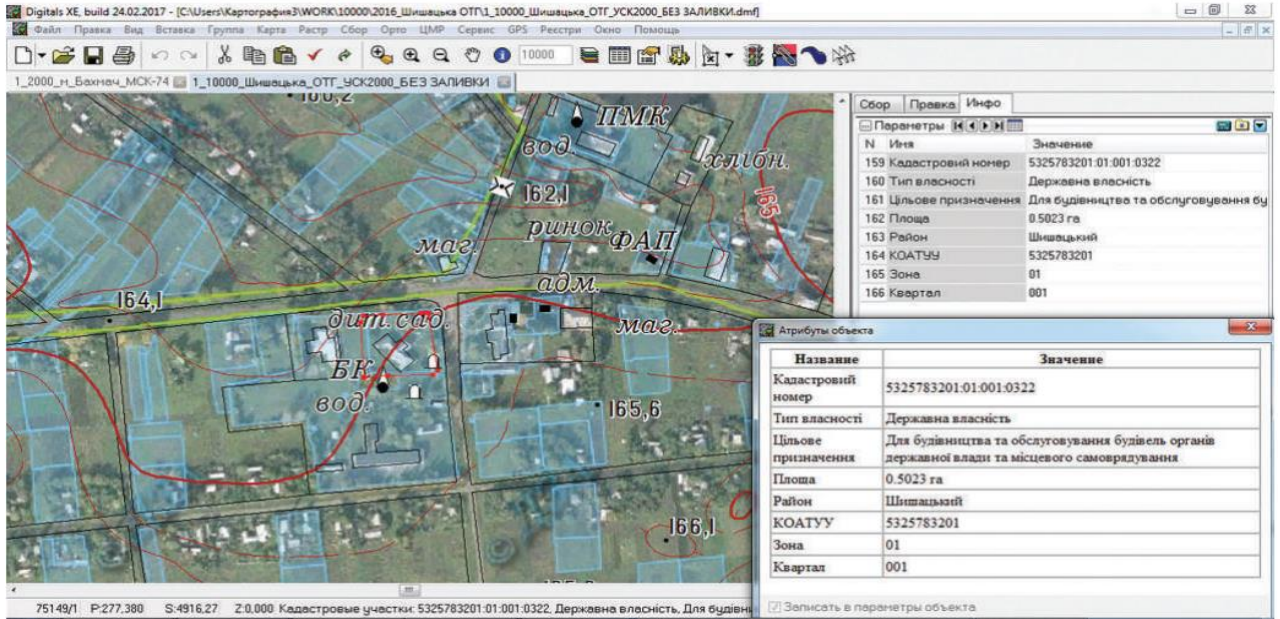

Рисунок 2.2. Застосування топографічної карти М 1:10 000, суміщеної з Публічною кадастровою картою для розроблення схеми планування території громади.

Після завершення роботи виконавець повинен надати замовнику мінімум 2 примірники готової картографічної основи із встановленням відмітки про таку реєстрацію, де 1 примірник надається для зберігання у своєму архіві, а 2 – для передачі розробнику містобудівної документації. Результат одержання топографічного плану М 1 : 2 000 для розроблення генерального плану території громади відображено на рис 2.3 [10].

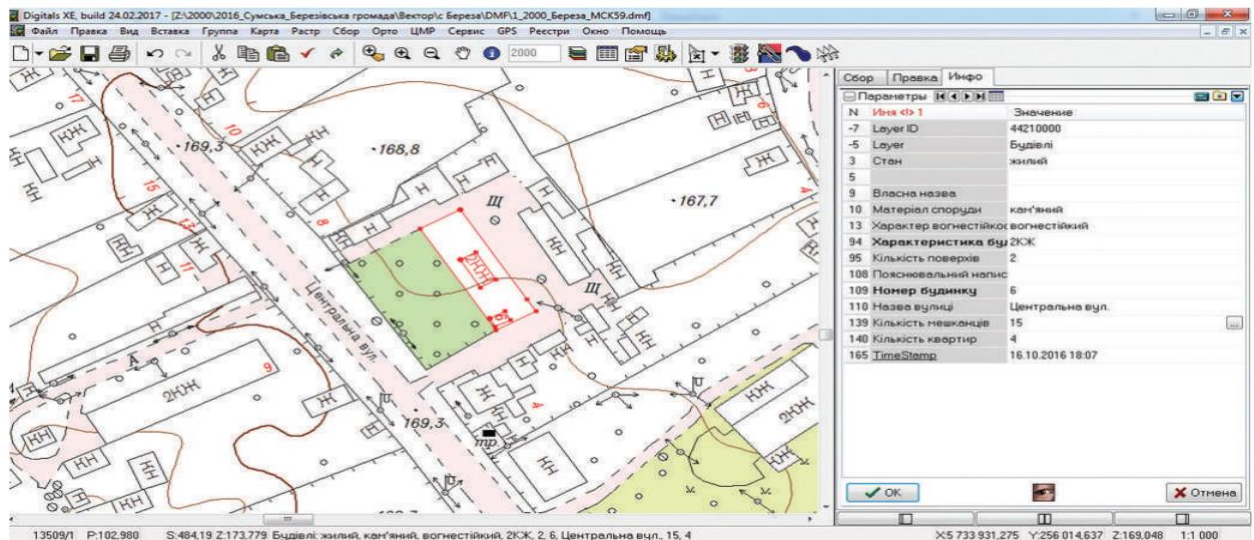

Рисунок 2.3. Результат одержання топографічного плану М 1:2 000 для розроблення генерального плану території громади.

У результаті одержання вихідних даних, зокрема картографічної основи для розроблення плану території громади, розробник аналізує одержану інформацію, уточнює її та перевіряє під час обстеження території. Під час обстеження території громади на місцевості розробник візуально обстежує об'єкти, спілкується з головою територіальної громади, старостами, представниками усіх структурних підрозділів з виконавчого комітету, насамперед із земельного відділу, відділу освіти, охорони здоров'я, а також представниками організацій, які згідно зі своїми повноваженнями відповідають за експлуатацію інженерних, транспортних мереж та комунікацій.

2.2. Землевпорядні матеріали, одержані у результаті збору і аналізу інформації для планування території громади

На схемі сучасного використання земель відображають поточний стан їхнього використання земель, а також проводять порівняння отриманих площ одночасно із звітними матеріалами. Відповідний аналіз дозволяє виявити антропогенні процеси щодо впливу на ґрунти, а також виявити земельні ділянки, що не використовують або використовують не раціонально, при цьому визначивши причини виникнення деградації ґрунтів та втрат с.-г. площ, що визначається у грошовому еквіваленті.

На схемі сучасного використання земель відображають:

- межі громади та населених пунктів, що ввійшли до її складу;
- межі землекористувань, а також межі кварталів сформованої житлової забудови, масивів особистих селянських господарств та інших земель;
- угіддя;
- будівлі та споруди;
- осі вулиць та доріг [11].

Проведений аналіз схеми сучасного використання земель (рис. 2.4) дозволяє встановити процеси заболочення, заліснення, забруднення, а також деградації ґрунтів, що мають місце на території громади, а також виявити землі,

що використовують не раціонально, або не за цільовим призначенням та відобразити на карті вільні земельні ділянки. Така схема дає вектор для формування подальшого руху в галузі охорони, раціонального використання земель.

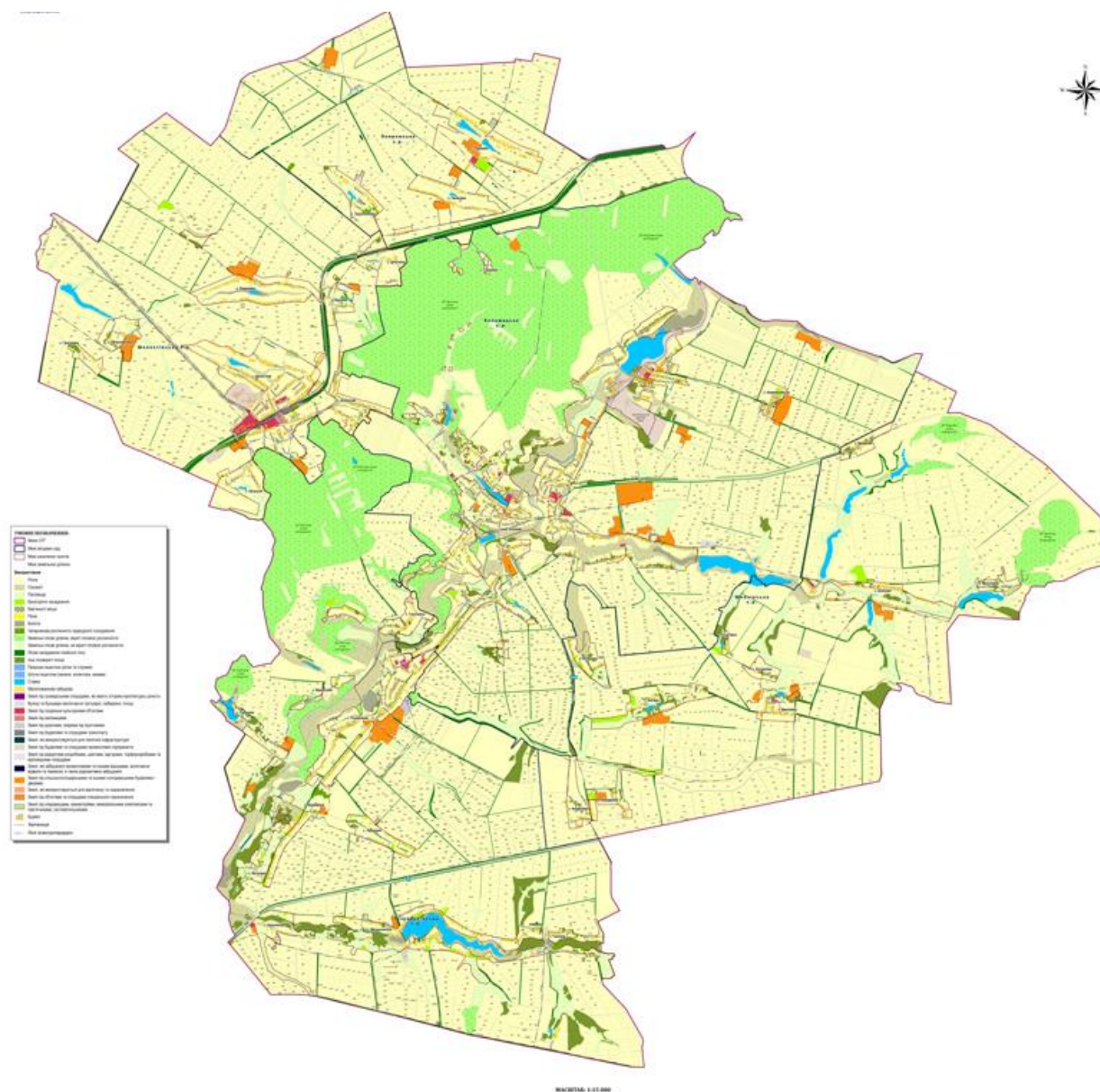

Рисунок 2.4. Схема сучасного використання земель Коломацької територіальної громади.

Схему обмежень у використанні земель на території громади (рис. 2.5) створюють у результаті нанесення на картографічний матеріал інформації про межі режимо-утворюючих об'єктів. На неї наносять інформацію про:

- межі громади та населених пунктів, що ввійшли до її складу;
- водні об'єкти;

- об’єкти природного та заповідного фонду та ті, що використовують для відпочинку чи оздоровлення та інженерної інфраструктури;
- пам’ятки культури;
- режимо-утворюючі об’єкти;
- водо охоронні обмеження;
- зони санітарної охорони, а також охоронні зони, санітарно-захисні зони, зони особливого режиму для використання земель;
- санітарні розриви [15].

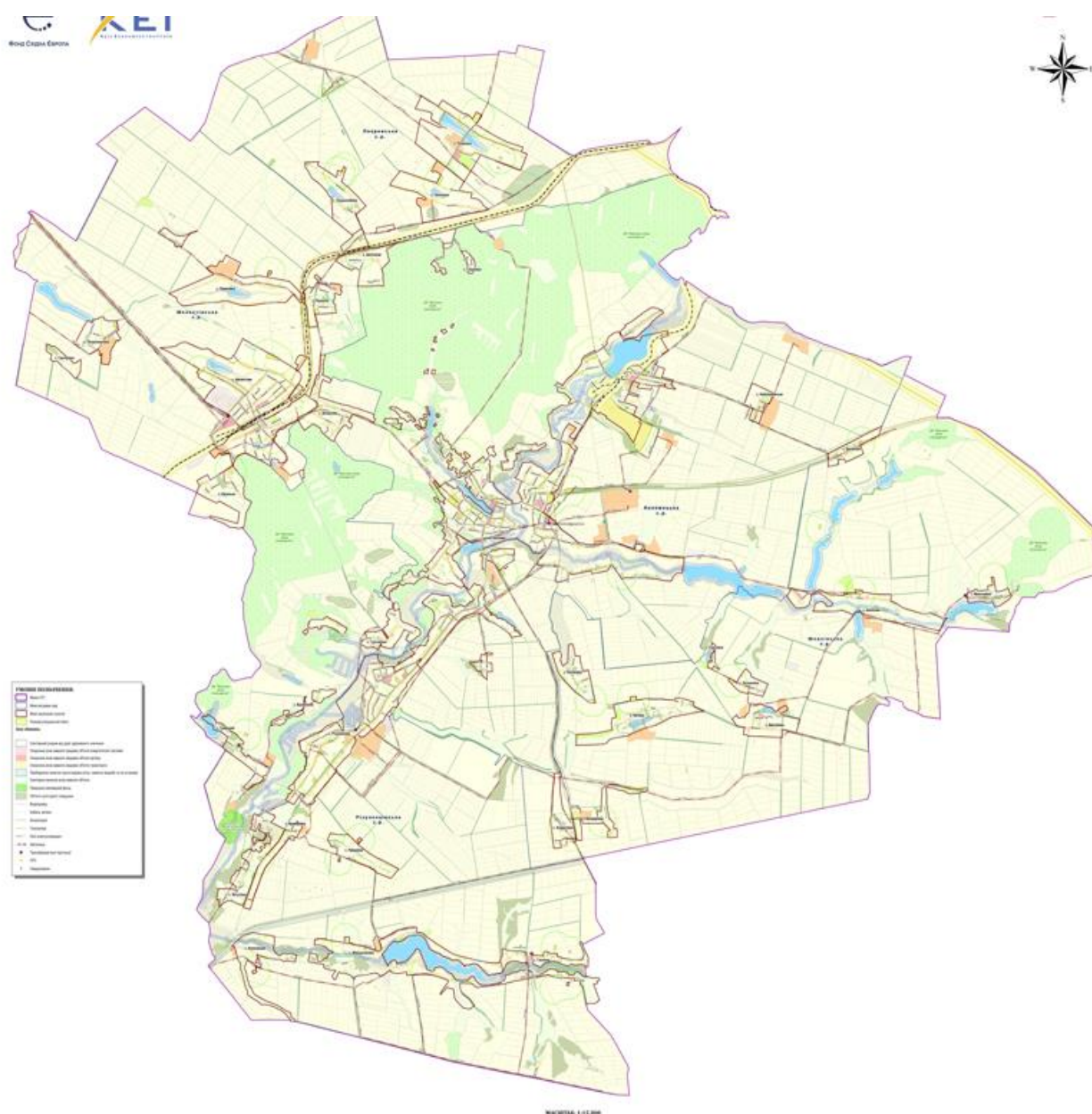

Рисунок 2.5. Схема обмежень у використанні земель Коломацької територіальної громади.

В пояснювальній записці до схеми додається детальний опис усіх обмежень щодо встановленого режиму використання земель, а також вид та розмір такого обмеження згідно з нормативним документом на основі якого було встановлено саме це обмеження. Оприлюднення схеми обмежень виконують в межах дії Закону «Про доступ до публічної інформації» [14], що являє собою представлення до відома населення, всіх зацікавлених осіб інформації про сучасний стан, обмеження у використанні земель на території громади, шляхом розміщення такої інформації на сайті громади, ознайомлення населення з паперовими варіантами схем, які розміщують у приміщенні органу місцевого самоврядування з подальшим проведенням у майбутньому громадських обговорень з метою здійснення популяризації цієї інформації, залучення громадськості до процесу планування, раціонального використання земель громади, забезпечення прозорості розпорядження землями.

Масштаб зображення схеми повинен бути не крупніше 1 : 25000. У текстових матеріалах до неї додають каталог координат поворотних точок межі територіальної громади та населених пунктів у державній системі координат УСК-2000, опис її меж та меж населених пунктів, порівняння уточненої площі із площею, визначеною згідно з даними державної статистичної звітності з уже проведеного кількісного обліку земель.

Застосування інструменту із збору інформації для встановлення меж і площі території громади передбачає вивчення:

- ✓ документації із землеустрою, на підставі якої було встановлено межі сільських, або селищних рад;
- ✓ технічної документації з інвентаризації земель на території сільської ради, або такої документації зі встановлення адміністративних меж території сільської ради, або населених пунктів;
- ✓ державної статистичної або адміністративної звітності з кількісного обліку земель;
- ✓ даних ДЗК;
- ✓ файлів обміну інформацією про результати виконання робіт із

землеустрою у форматі IN4, або XML;

✓ інформацію про межі землекористувань, які є розташованими по межі сільських, або селищних рад, інформація про які залишається відсутньою у ДЗК;

✓ ортофотоплани, індексно-кадастрові, базові карти в межах населених пунктів у М 1 : 5000, а за межами – 1 : 10000 у електронному вигляді, або ортофотоплани, чи топографічні карти, або плани масштабу не крупніше 1 : 10 000, якщо вони були виготовлені не пізніше 2009 року [15].

У разі відсутності інформації про межі землекористування у територіальному підрозділі Держгеокадастру та при виникненні потреби встановлення їхніх меж одночасно з межею територіальної громади необхідно звернутись до них самих.

Після одержання і погодження усієї необхідної документації отримані вихідні картографічні дані приводять до єдиної системи координат УСК-2000. На картографічну основу наносять межу територіальної громади згідно із зазначеними варіантами її проходження, виконують аналіз її встановлення, а за потреби й коригування. Далі формують каталог координат для поворотних точок меж територіальної громади, виконують опис її меж з урахуванням контурів на місцевості та інших суміжних землекористувань.

При виникненні потреби на друкованих картографічних матеріалах у масштабі не дрібніше 1 : 25000 відображають уточнену межу територіальної громади за допомогою довільних умовних знаків. Інформацію про її межі у електронному векторному вигляді передають до територіального підрозділу Держгеокадастру з метою подальшого внесення всієї інформації у ДЗК та формування геопорталу НІГД [9].

2.3. Геодезичне забезпечення створення комплексного плану просторового розвитку території громади

Враховуючи силу дії Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо планування використання земель» [11] перевагу

надають комплексному підходу, у результаті якого громада має повноваження для розробки комплексного плану просторового розвитку своєї території.

Рисунок 2.6. Схема містобудівної та землевпорядної документації, що входить до складу комплексного плану просторового розвитку громади.

Враховуючи проектні рішення на основі розробленого для території громади комплексного плану, він повинен враховувати базові та тематичні геопросторові дані з:

- ✓ розподілу земельних ресурсів за категоріями, угіддями;
- ✓ наявності меж та правових режимів для всіх режимо утворюючих об'єктів, а також всіх обмежень, які існують у використанні земель, в тому числі тих меж та правових режимів територій, які являються різними за своїм цільовим призначенням;
- ✓ встановлення межі, або правових режимів для використання історичних ареалів у населених місцях, які є занесеними до Списку таких історичних населених місць;
- ✓ розрахунку наявних потреб у будівництві для об'єктів житлової нерухомості, у т. ч. для будівництва соціального житла, або об'єктів громадського обслуговування, а також комунальної та інженерної, транспортної

інфраструктури, враховуючи дію чинних вимог законодавчих актів, інших нормативних документів, положень концепції з інтегрованого розвитку для території громади;

✓ відображення перспективної функціональної та планувальної структури території громади;

✓ вирішення проблем для земель та території громади загального користування;

✓ передбачення заходів із інженерної підготовки для захисту територій;

✓ обґрунтування параметрів для демографічного, економічного, екологічного, соціального, територіального розвитку територіальної громади та її населених пунктів;

✓ формування системи закладів освіти, охорони здоров'я із дотриманням нормативних відстаней між ними;

✓ створення центрів для обслуговування, розміщення інженерної, транспортної інфраструктури, дорожньої мережі;

✓ виконання ландшафтного планування;

✓ формування звіту про стратегічну екологічну оцінку;

✓ виконання заходів з охорони навколишнього середовища, формування екологічної мережі, в т. ч. із визначенням територій для заповідної справи, заліснення, ренатуралізації, відновлення торфовищ, водних та болотних, лучних, степових, цінних природних екологічних систем, виконання затверджених КМУ планів щодо управління річковими басейнами;

✓ виконання заходів із збереження, охорони нерухомих пам'яток культурної спадщини, забезпечення захисту традиційного середовища;

✓ передбачення обмежень у використанні земель у сфері забудови, зокрема граничної допустимої висоти для будівництва будинків, будівель та споруд, а також максимальної допустимої щільності для населення в межах житлової забудови для цієї житлової одиниці, кварталу, або мікро району, забезпечення мінімальної допустимої відстані від об'єкта, що проєктують, до наявності червоних ліній, чи ліній регулювання забудови, або існуючих будинків, споруд;

✓ відзначення меж територій, які є необхідними для розміщення об'єктів, на яких може здійснюватися примусове відчуження земель із мотивів суспільної необхідності;

✓ відображення режиму використання територій;

✓ виділення територій, на яких передбачено здійснення заходів із перспективного, або довго строкового, а також першо чергового, а саме коротко строкового і середньо строкового будівництва і благоустрою;

✓ надання земельних ділянок для передачі в комунальну власність;

✓ передачу земель, або територій громади для безоплатної передачі у власність земель державної, комунальної власності;

✓ пошук земель, територій державної та комунальної власності, або прав для продажу на земельних торгах;

✓ інформування про землі чи територій державної, комунальної власності без проведення земельних торгів для продажу, або передачі у користування [12].

У результаті, після затвердження комплексний план території громади стане основою для ухвалення різного роду управлінських рішень, формування програми соціального та економічного розвитку, місцевого бюджету, пошуку джерел фінансування.

3. ПЛАНУВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

3.1. Створення схеми сучасного використання земель ОТГ

У схемі сучасного використання земель територіальної громади (рис. 3.1) відображають земельні ділянки, які вже є:

- сформованими;
- перебувають у користуванні громадян, юридичних осіб, але вони не мають оформленого права на них;
- оформленими у комунальній власності для ведення л.-г. діяльності;
- не розподіленими, не витребуваними земельними ділянками, виділеними в натурі, або на місцевості за рахунок земельних часток, або паїв;
- проєктними господарськими шляхами [10].

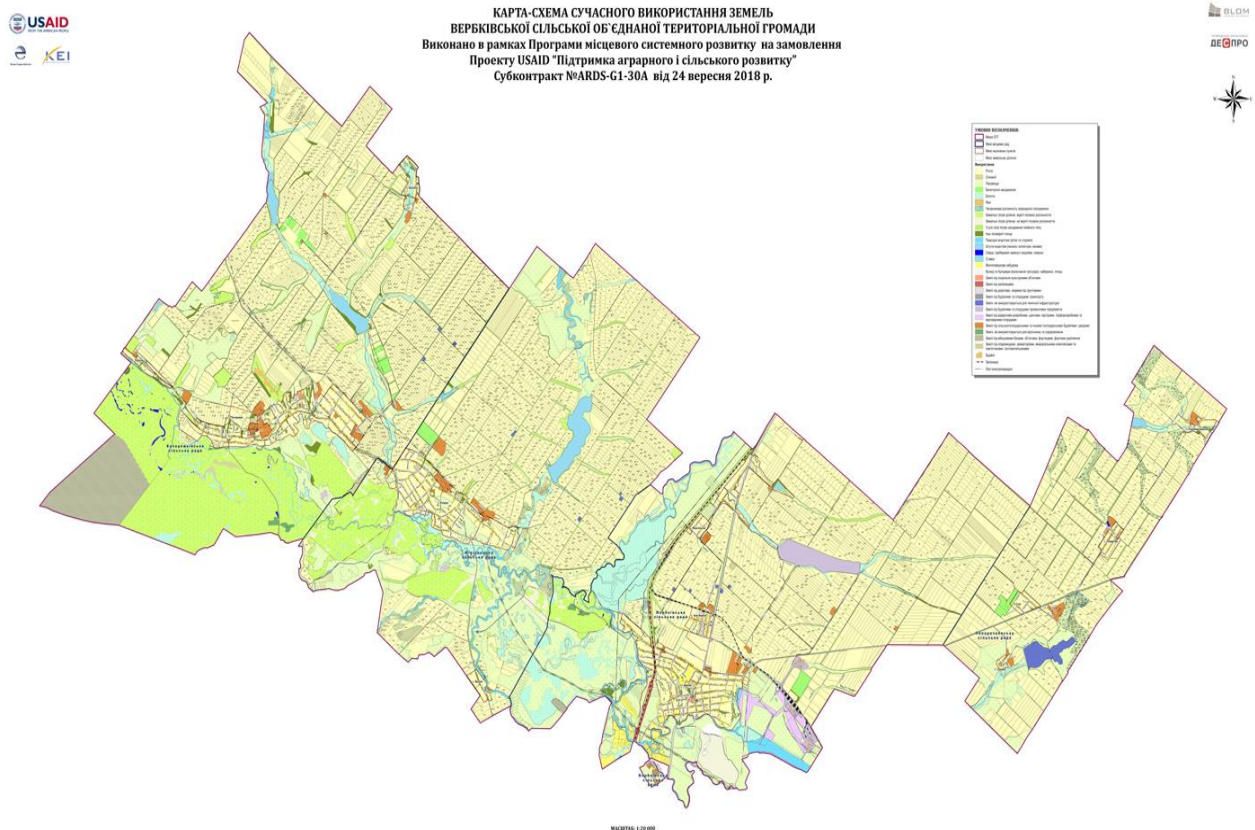

Рисунок 3.1. Карта-схема сучасного використання земель Верківської сільської ОТГ.

Для створення схеми сучасного використання земель територіальної громади необхідно виконати перелік заходів, які є потрібними для вирішення проблем щодо оформлення права власності на земельні ділянки, які перебувають у користуванні громадян, щоб вони оформили право власності на свої земельні ділянки, шляхом визначення справедливої та привабливої ціни для виготовлення землевпорядної документації, таким чином, провівши конкурс серед розробників проєктів землеустрою, щоб встановити оптимальну ціну на її виготовлення. Для цього виникає потреба у:

- оцінці вартості для виготовлення документації із землеустрою, щоб внести інформацію про земельну ділянку до ДЗК кадастр в Україні на основі розроблення проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, а також технічної документації із землеустрою для встановлення її меж в натурі, на місцевості;

- визначенні ціни щодо надання різного виду послуг для того, щоб вона була привабливою для мешканців територіальної громади, виконавців цих робіт, враховуючи те, що для громадян ціна все ж таки буде нижчою у випадку, якщо більшість із землекористувачів з не оформленими ділянками замовлять виготовлення відповідної документації із землеустрою;

- проведенні конкурсу серед виконавців робіт із землеустрою.

Відведення земель із земель запасу, в т. ч. тих, які є вкритими лісовою рослинністю передбачає виконання робіт із:

- зібрання вихідної інформації, що стосується використання цих земель на території громади, а також відповідних картографічних матеріалів;

- визначення із розташуванням земель, що можуть бути переданими у приватну, або комунальну власність;

- ухвалення рішення на сесії органом місцевого самоврядування громади про розробку проєкту землеустрою для відведення земель, або технічної документації із землеустрою для проведення інвентаризації земель, або звернутись із таким клопотанням до органу державної влади, який згідно зі своїми повноваженнями здійснює розпорядження відповідною категорією

земель;

- визначення орієнтовної вартості для виконання робіт з виготовлення документації із землеустрою;
- укладання договору з виконавцем робіт із землеустрою;
- після погодження документації із землеустрою звернутись до територіального структурного підрозділу Держгеокадастру для виконання реєстрації земель комунальної форми власності у ДЗК;
- затвердження документації із землеустрою на відповідній сесії органу місцевого самоврядування, або звернення із відповідним клопотанням до органу виконавчої влади, що надає згідно своїх повноважень дозвіл на виготовлення документації;
- проведення земельних торгів для відчуження права на сформовані землі комунальної форми власності [7].

Виконання моніторингу щодо використання земель для забезпечення отримання плати за них передбачає надходження коштів від оподаткування та сплати орендної плати за користування с.-г. землями, що вимагає:

- збору інформації для моніторингу використання земель:
- розроблення схеми розпаювання територій для колишніх колективних, державних с.-г. підприємств;
- одержання файлів обміну інформацією про результати виконання робіт із землеустрою;
- встановлення переліку не розподілених, не витребуваних земельних ділянок, що за потреби вимагає звернутись до управління аграрно-промислового розвитку облдержадміністрації для отримання інформації про суб'єктів с.-г. виробництва на території досліджуваної громади, або до суб'єктів с.-г. виробництва для отримання інформації про укладені між ними договори оренди [7].

У той же час створення схеми сучасного використання земель на території громади відображає:

- землі для усіх категорій, форм власності на території громади, у т.ч.

землі запасу, у т.ч. в розрізі угідь;

- межі земель, які є зареєстрованими у ДЗК;
- режимо утворюючі об'єкти;
- зони обмежень у використанні земель.

При створенні схеми сучасного використання земель на території громади приведення картографічних матеріалів до однієї системи координат УСК 2000, а також електронних векторних даних до одного формату передбачає нанесення на картографічну основу:

- меж земель усіх форм власності;
- земель запасу;
- меж територій природного, заповідного фонду, іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду, водоохоронних зон, обмежень у використанні цих земель, їх режимо утворюючих об'єктів, що включають в себе зони обмежень згідно до чинних нормативів [10].

Створення схеми сучасного використання земель для території усієї громади забезпечить наявність вигоди щодо:

✓ підвищення швидкості, обґрунтованості прийняття рішень для управління земельними ресурсами керівництвом громади, що має потребу в повній та актуальній інформації;

✓ здешевлення виробництва землепорядної, містобудівної документації за рахунок зменшення витрат на збір, актуалізацію даних;

✓ виявлення, реагування на проблеми, які є пов'язаними з деградацією ґрунтів за рахунок заболочення, засолення, ерозії, не раціональним їх використанням, або не використанням їх територій;

✓ зменшення корупції в сфері суспільних відносин для одержання інформації зацікавленою особою, яка зможе звернутися лише до однієї установи замість декількох, або ознайомитись із потрібною для неї інформацією на веб-сайті, або геопорталі територіальної громади.

3.2. Створення схеми перспективного використання земель ОТГ

Щоб розпочати створення схеми перспективного використання земель ОТГ (рис. 3.2) потрібно вирішити проблему щодо визначення потреби територіальної громади у землях за межами населених пунктів для забезпечення права громадян на безоплатну передачу їм земель із земель державної, або комунальної форми власності. Для цього потрібно проаналізувати кількість таких звернень громадян за останні роки та одночасно визначити потребу у площі цих земель у розрахунку на найближчу перспективу.

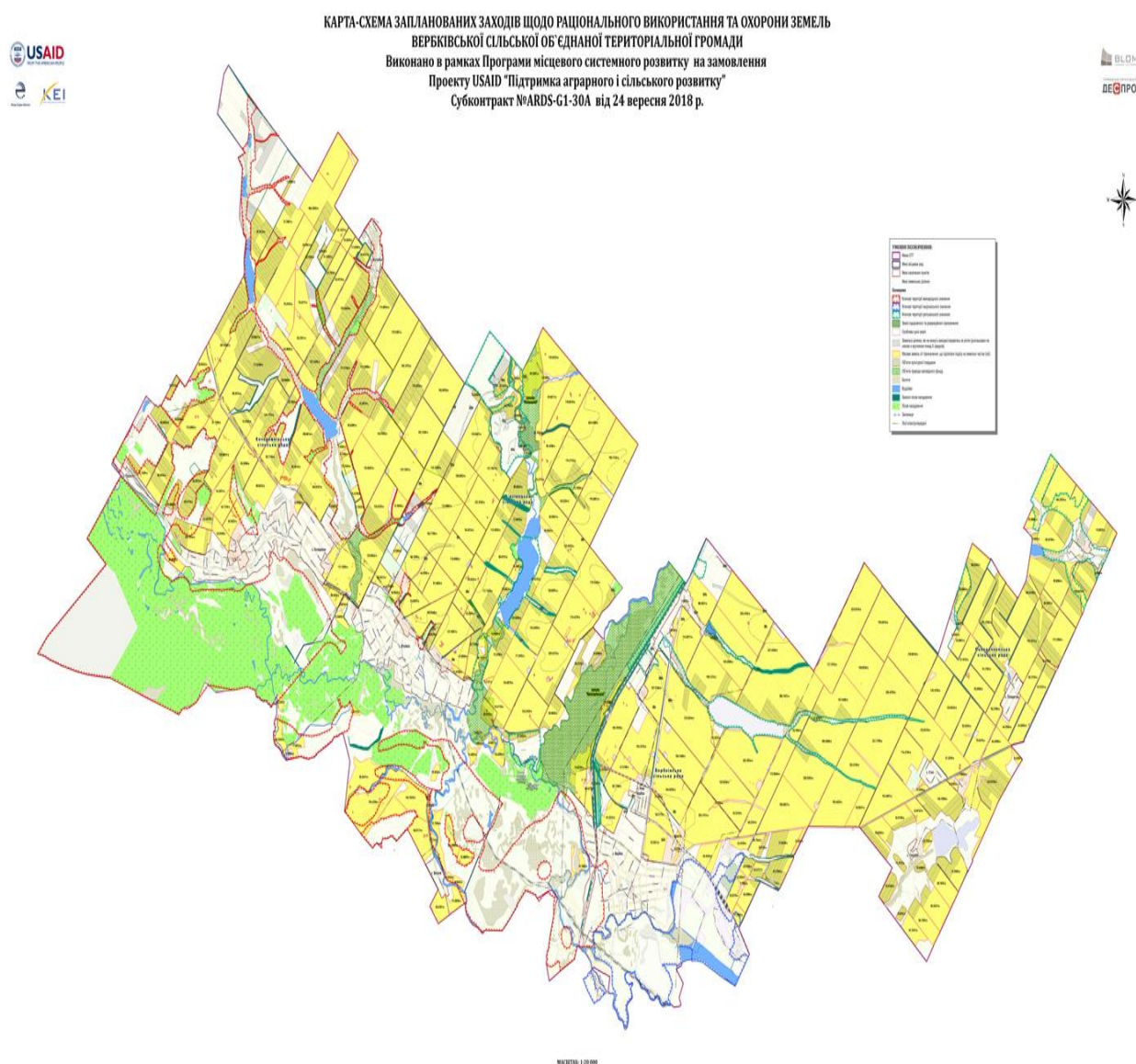

Рисунок 3.2. Карта-схема перспективного використання земель Вербківської сільської ОТГ.

Розташування об'єктів, які є необхідними для забезпечення функціонування територіальної громади, а саме об'єктів рекреації, полігонів для розміщення твердих побутових відходів, місця розташування ското могильників, або очисних споруд, ведення лісгосподарської діяльності, зокрема, визначення лісових ділянок, а також ділянок, що можуть бути залісненими передбачає застосування інструменту збору інформації для вирішення проблеми з розпорядження землями за межами населених пунктів, а саме:

- даних ДЗК;
- державної статистичної звітності з кількісного обліку земель;
- документації із землеустрою, на підставі якої було встановлено межі сільських, або селищних рад, зокрема це може бути технічна документація із інвентаризації земель території сільської ради, технічна документація зі встановлення адміністративних меж для неї;
- ортофотоплани;
- матеріали ґрунтових зйомок [10].

Встановлення орієнтовної межі, чи розташування земель для задоволення потреб територіальної громади відображають на картографічній основі. У результаті цього одержують схему перспективного використання земель. Для її створення необхідно подати заяву до органу влади про передачу земель, виготовити документацію із землеустрою, зареєструвати ці землі у ДЗК.

При розширенні повноважень органів місцевого самоврядування, що розширили свої повноваження щодо розпорядження землями за межами населених пунктів, існує лише один варіант для них – це розробка проєктів землеустрою щодо відведення земель. Така схема перспективного використання земель із одночасним відображенням територій, які є необхідними для задоволення потреб територіальної громади, є їх дорожньою картою. Громадські обговорення, схвалення схеми для перспективного використання земель територіальними громадами, із відображенням земель, що становить інтерес громади у той же час за межами населених пунктів для забезпечення задоволення містобудівних, соціальних, економічних потреб потребує оприлюднення схеми з

перспективного використання земель громадою.

Реалізація заходів при розробці проєктів землеустрою щодо відведення земель у комунальну, чи приватну власність громадян передбачає наявність вигоди із:

- забезпечення потреби громади у землях за межами населених пунктів для задоволення власних містобудівних, соціальних, економічних потреб;

- розробки комплексного плану просторового розвитку території для територіальної громади, що одночасно являється містобудівною документацією на місцевому рівні, документацією із землеустрою, яка визначатиме планувальну організацію, функціональне призначення цієї території, основні принципи, напрями щодо формування єдиної системи громадського обслуговування населення, дорожньої мережі, інженерної, транспортної інфраструктури, інженерної підготовки, чи благоустрою, вирішення проблем із цивільного захисту територій та населення від небезпечних природних, техногенних процесів, а також охорони земель, навколишнього природного середовища, формування екологічної мережі, збереження культурної спадщини, забезпечення послідовності виконання необхідних рішень, у т.ч. щодо освоєння території [6].

Створений комплексний план для відображення просторового розвитку території громади дозволяє їй обґрунтувати потреби у землях різних категорій, різного функціонального призначення для підвищення економічної спроможності, у той же час надання якісних послуг, а також створення сприятливого життєвого середовища для мешканців. Для того, щоб розробляти комплексний план самостійно, без залучення відповідних фахівців, громада повинна залучити суб'єкт господарювання, що володіє не обхідним технічним, технологічним забезпеченням, у складі якого працює сертифікований інженер-землепорядник, який буде відповідати за якість робіт із землеустрою, а також архітектор, який відповідає за розроблення містобудівної документації.

3.3. Робота геопорталу територіальної громади

Оприлюдненню органом місцевого самоврядування на своєму геопорталі у відкритій формі підлягають набори відомостей, які відображає:

1. схема планування території громади;
2. плани зонування територій для сільських, селищних, міських рад;
3. генеральні плани для населених пунктів;
4. історико-архітектурні опорні плани;
5. плани зонування територій;
6. детальні плани територій.

Згідно до постанови КМУ «Про затвердження Положення про набори даних, що підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних» [15] публічний доступ до відомостей про містобудівну документацію можна одержати в режимі реального часу на веб-ресурсі геопорталу територіальної громади, а також шляхом розміщення на сайті Міністерства регіонального розвитку активного посилання на відповідний геопортал громади.

Застосування картографічного аналізу на основі роботи геопорталів дозволяє місцевій владі прийняти управлінські рішення щодо, наприклад, включення до програми соціального, чи економічного розвитку на наступний рік заходів з реконструкції. Так, до прикладу, геопортал, як інструмент громадського екологічного контролю (рис. 3.3) дозволяє відобразити фрагмент із схеми існуючого використання території громади, зокрема, території житлової забудови, підприємств, або кладовищ.

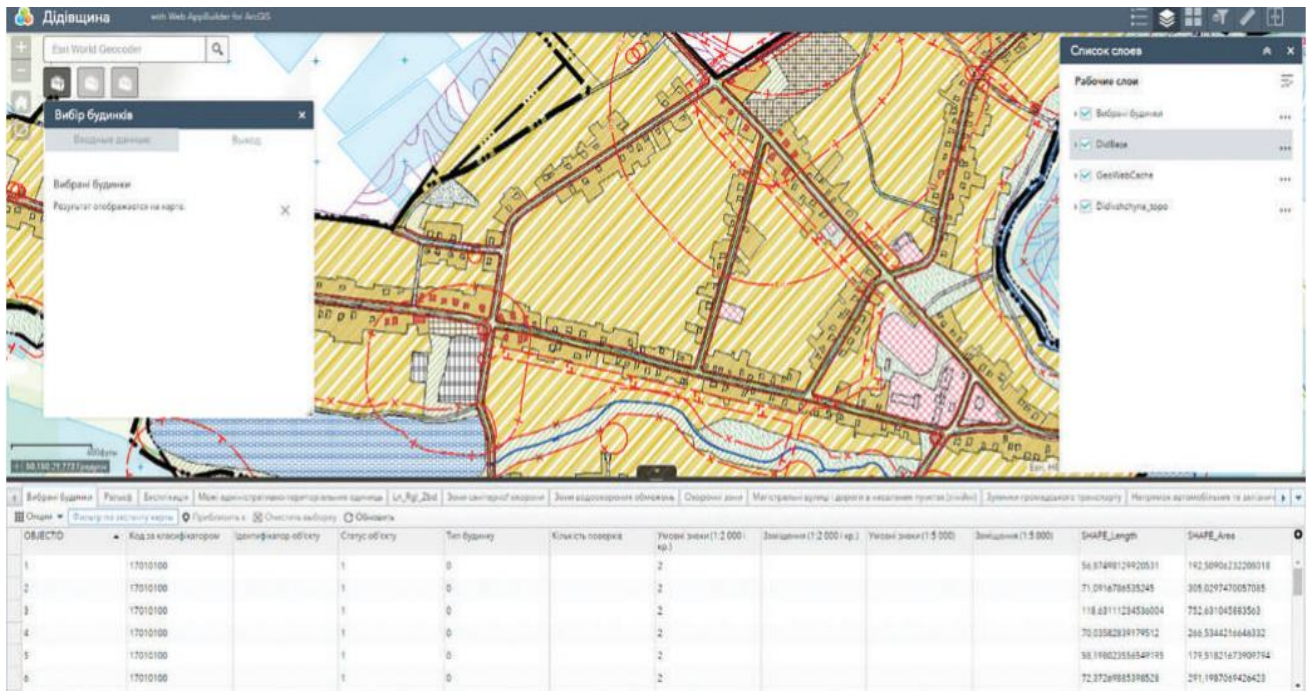

Рисунок 3.3. Приклад роботи геопорталу містобудівного кадастру, як інструменту екологічного контролю.

Запит до геопорталу містобудівного кадастру на рис. 3.4 дозволив виявити житлові будинки, що знаходяться у санітарно-захисній зоні місця знаходження екологічно шкідливих об'єктів для того, щоб порахувати кількість населення, яке проживає на цій екологічно не безпечній території [6].

Рисунок 3.4 Приклад роботи геопорталу містобудівного кадастру для відображення санітарно-захисної зони місця знаходження екологічно шкідливих об'єктів.

Геопортал, як інструмент прозорого формування бюджету територіальної громади дозволяє представити проектні рішення схеми планування території громади, що дозволяє потенційному інвестору, не залежно від місця проживання, знайти привабливу земельну ділянку, до прикладу, для розміщення АЗС, чи скласти попередній бізнес-план, що відображено на рис. 3.5 голубим кольором, де знаходяться відповідні інвестиційні об'єкти.

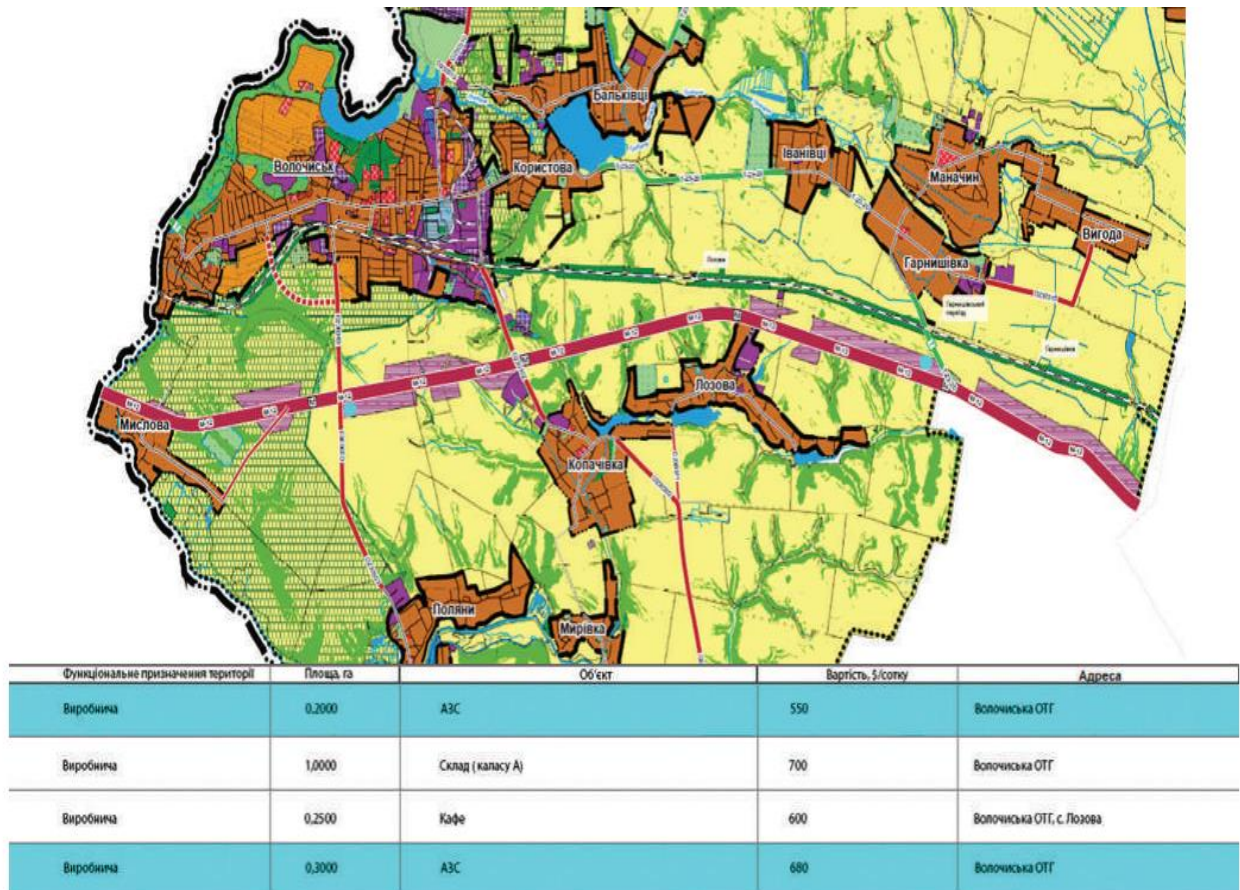

Рисунок 3.5. Приклад роботи геопорталу містобудівного кадастру для залучення інвестицій.

На початковому етапі зі збирання даних, створення відповідних наборів для створення системи геопросторових даних повинен функціонувати каталог класів об'єктів, що буде регламентувати їхню структуру, склад, задавати правила для встановлення топологічних взаємних зв'язків між геопросторовими об'єктами. На етапі з використання наборів для геопросторових даних каталог об'єктів визначатиме правила із забезпечення семантичної, доменної, просторової цілісності даних, що моделюють поведінку об'єктів бази даних

містобудівного кадастру. Таким чином, побудований електронний каталог має вагоме значення для оцінки якості системи геопросторових даних, оскільки він складатиме інформаційну базу для створення програм з виконання тестування щодо встановлення відповідності наборів виокремленим в каталозі системам класифікації, кодування даних, або доменам для встановлення значень атрибутів [7].

Побудована таким чином модель реляційної бази даних каталогу геопросторових даних, що представляє суттєві переваги, які полягають в одночасному доступі до геопросторових даних для багатьох користувачів, застосування стандартизованих засобів для збереження, відновлення даних, забезпечення можливості роботи у режимі клієнта та сервера, подання геопросторових даних у нових абстрактних типах даних, відображення сумісності для різних додатків за форматами даних, або методах доступу до них.

База даних каталогу класів для геопросторових об'єктів, що відображають на геопорталах складається з основних розділів, що відображено на рис. 3.6, а саме:

1. реєстру каталогів,
2. метаданих каталогу,
3. реєстру для груп об'єктів,
4. реєстру для класів об'єктів,
5. реєстру для атрибутів класів об'єктів,
6. реєстр класифікаторів,
7. реєстру асоціації між класами об'єктів,
8. реєстру правил топології,
9. реєстру операцій над класами [2].

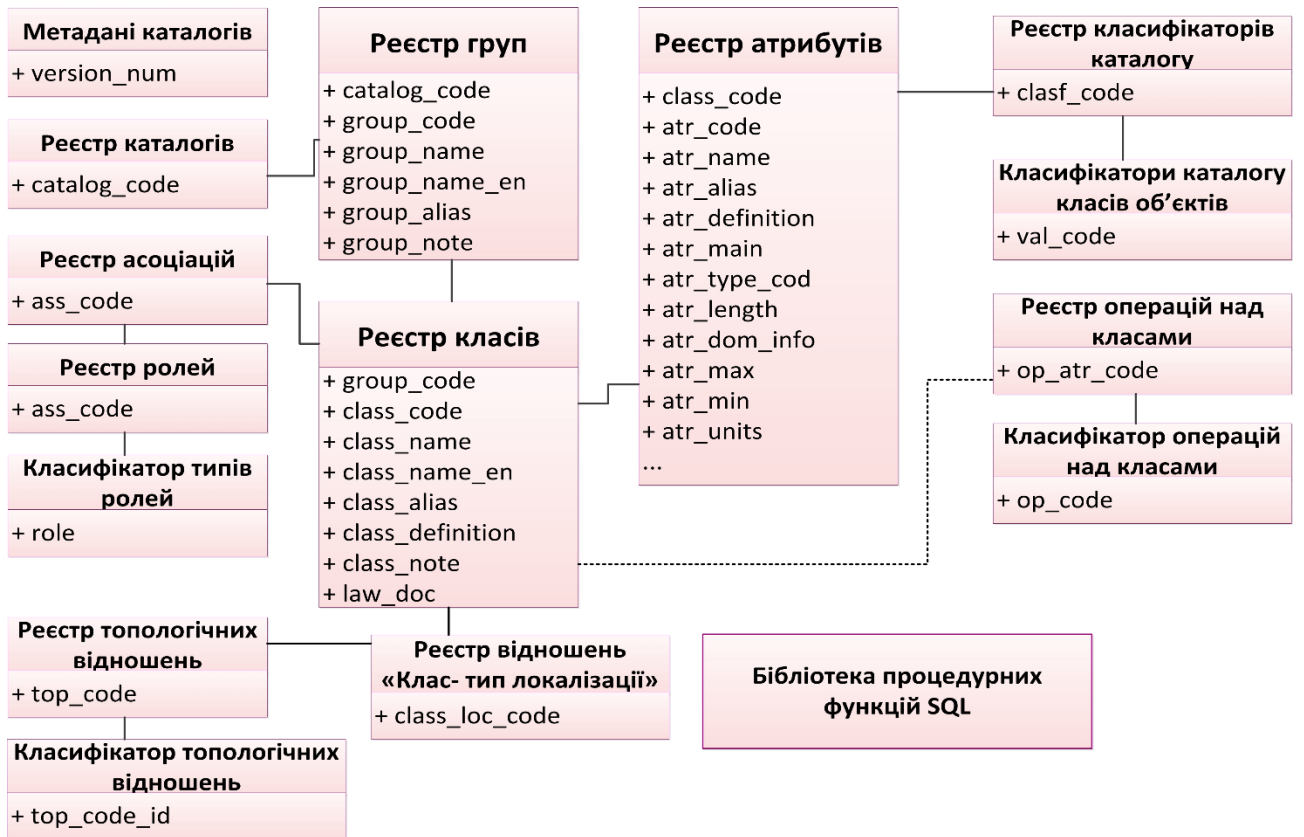

Рисунок 3.6. Інформаційна база даних каталогу класів для об'єктів, що відображають на геопорталах.

Для кожного такого класу геопросторових об'єктів в базі даних каталогу описують асоціацію об'єктів, реєстрацію яких визначають, як «обов'язкову». Асоціації цих об'єктів визначають просторові та не просторові зв'язки між ними. Кожна з них має унікальний код, що утворюють, як сукупність коду класу об'єкта, відношення якого описують, а також коду класу об'єкта зв'язку, номеру асоціації в класифікаторі за схемою:

1. код асоціації;
2. код типу для цільового об'єкта;
3. код типу для об'єкта для асоціації;
4. код ролі.

Для кожного класу об'єктів в базі даних геопросторового каталогу описують операції над класами, реєстрація яких визначають, як «додаткову». Операції над ними визначають множину для допустимих станів, переходів між об'єктами при виконанні геометричних операцій над ними. Відповідні операції над класами задають правила щодо контролю процесу з перетворення значення

одного атрибута в значення для атрибутів одного, двох, або більше просторових об'єктів, коли перший вихідний просторовий об'єкт розділяють, об'єднують, змінюють [23].

Операції між об'єктами в базі даних геопросторового каталогу визначають функціональну залежність між їхніми атрибутами класів та одночасно мають на меті забезпечити семантичне обмеження з цілісності та контролю над якістю атрибутивних даних. Кожна з таких операцій має унікальний код, що утворює систему коду для головного атрибута досліджуваного класу об'єкта щодо якого виконують операцію, відображаючи номер операції в класифікаторі коду:

1. операції;
2. цільового класу об'єкта;
3. цільового атрибуту;
4. операції.

Бази даних геопорталів, містобудівного кадастру, управління територіями, або об'єктами для громади, населених пунктів повинні мати потрібні для роботи шари та чітко структуровані метадані, а також бази даних для виконання інших задач.

Бази даних геопросторових даних створюють із врахуванням конкретних потреб замовника, на основі затвердженого технічного завдання, використовуючи систему керування базами даних PostgreSQL у геоінформаційних програмах, зокрема із даними QGIS.

Задачі, які може вирішувати геоінформаційна система QGIS передбачає:

- ✓ візуалізацію характеристик населених пунктів у громаді, відображаючи відомості про демографічні характеристики;
- ✓ ведення реєстру, проведення інвентаризації для не рухомого майна;
- ✓ публікацію містобудівної документації;
- ✓ ведення обліку містобудівної документації по населеним пунктам території громади;
- ✓ створення, ведення карт інвестиційного розвитку території, зокрема враховуючи інвестиційні, грантові проекти, відповідні пропозиції, умови та

можливості;

- ✓ створення карт природного, заповідного лісового та водного фонду;
- ✓ створення карт для розкриття туристичного потенціалу, відображаючи туристичні пропозиції, маршрути, а також бази та місця для відпочинку, пікніків, або проведення дозвілля;
- ✓ обліку об'єктів соціального забезпечення, до яких належать заклади охорони здоров'я, освіти, соціального захисту із визначенням їхнього місця розташування, характеристик;
- ✓ обліку інженерних мереж;
- ✓ створення карт, які будуть відображати об'єкти цивільно захисту;
- ✓ створення карт з об'єктами житлово-комунального господарства;
- ✓ обліку об'єктів паливного та енергетичного комплексу;
- ✓ створення карт для відображення характеру природної та техногенної небезпеки;
- ✓ створення карт з ведення ремонтних робіт, із зазначенням інформації про обсяги виконання робіт та їхнього фінансування;
- ✓ обліку малих архітектурних форм, або рекламних конструкцій [22].

Бази геопросторових даних забезпечують можливість щодо ведення перелічених реєстрів, візуалізацію у геоінформаційних системах інформації у вигляді шарів даних, а також виконання аналізу, формування звітів, виконання вкопіювання з реєстрів, як фрагментів карт, так і статистичних відомостей у вигляді одержання текстових документів.

Використання бази геопросторової системи та даних дозволяє широко застосовувати WEB інструменти для роботи геопорталів для того, щоб публікувати необхідну картографічну інформацію онлайн.

4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

Нещасні випадки часто трапляються в таких умовах, коли немає можливості негайно викликати «швидку допомогу». Тому в цих умовах дуже важливо вміти надати потерпілому першу медичну допомогу до прибуття лікаря.

Перша медична допомога – це комплекс заходів, спрямованих на відновлення і збереження життя і здоров'я потерпілого, що здійснюються немедичними працівниками (взаємодопомога) або самим потерпілим (самодопомога).

Успішний результат багато в чому залежить від психофізіологічних якостей людини, яка знаходиться на місці події, а саме: сили волі, рішучості, зібраності, дисциплінованості, фізичної підготовленості, витривалості, швидкості тощо. Проте зазначених якостей не завжди буває достатньо для надання першої допомоги або для рятування потерпілих. При нещасних випадках багато людей неспроможні ефективно допомогти потерпілому. Їх безпорадність пояснюється відсутністю спеціальних знань, а також впливом сильних емоційних переживань, викликаних картиною трагедії. Невпевненість у самому собі, у своїх знаннях і важкий емоційний фон роблять свідка події розгубленим і безпорадним. Людина розуміє і усвідомлює необхідність допомоги потерпілому, проте нічого не робить. Відомі випадки, коли життя або смерть, інвалідність чи уникнення трагедії вирішують хвилини, і дуже часто результат залежить від друзів, знайомих, колег по роботі чи просто випадкових людей, що опинилися поруч. Водночас трагічність наслідку, як правило, завжди пояснюється до банальності просто: не вистачило рішучості, волі, знань, часу.

Особа, що надає допомогу, повинна знати:

- основні ознаки порушення життєво важливих функцій організму людини;
- загальні принципи та прийоми надання першої допомоги стосовно характеру отриманого потерпілим ушкодження;

- основні способи перенесення та евакуації потерпілих.

Особа, що надає допомогу, повинна вміти:

- здійснювати оцінку стану потерпілого та визначити, якої допомоги в першу чергу він потребує;
- забезпечувати вільну прохідність верхніх дихальних шляхів;
- виконувати штучне дихання «з рота в рот», «з рота в ніс» і закритий масаж серця та оцінювати їх ефективність;
- тимчасово зупиняти кровотечу шляхом накладання джгута, тиснучої пов'язки, пальцевого притискання судин;
- накладати пов'язку при ушкодженнях (пораненні, опіку, обмороженні, ударі);
- іммобілізувати ушкоджену частину тіла при переломах кісток, сильному ударі, термічному ураженні;
- надавати допомогу при тепловому та сонячному ударах, утопленні, гострому отруєнні, блюванні, при втраті свідомості;
- використовувати підручні засоби при перенесенні, навантаженні та транспортуванні потерпілих;
- визначати доцільність вивезення потерпілого на машині швидкої допомоги або па попутному транспорті;
- користуватися аптечкою першої допомоги.

Послідовність надання першої допомоги:

- усунути вплив на організм небезпечних факторів, що загрожують здоров'ю та життю потерпілого (звільнити від дії електричного струму, винести з зараженої атмосфери, погасити палаючий одяг, витягнути з води тощо), оцінити стан потерпілого;
- визначити характер і тяжкість травми. Визначити найбільшу загрозу для життя потерпілого та послідовність заходів щодо його рятування;
- здійснити необхідні заходи щодо рятування потерпілого за терміновістю (відновити прохідність дихальних шляхів; виконати штучне дихання; зовнішній масаж серця; зупинити кровотечу; іммобілізувати місце

перелому; накладити пов'язку тощо);

- підтримати основні життєві функції потерпілого до прибуття медичного працівника;
- викликати швидку медичну допомогу чи лікаря або забезпечити транспортування потерпілого до найближчого лікарняного закладу.

Перша допомога потерпілому, що надається немедичними працівниками, не повинна замінити допомогу з боку медичного персоналу і має надаватися лише до прибуття лікаря; ця допомога повинна обмежуватися лише певними видами (заходи щодо оживлення, тимчасова зупинка кровотечі, перев'язування рани, опіку, іммобілізація перелому, перенесення та перевезення потерпілого).

Той, хто надає долікарську допомогу, повинен уміти розрізняти ознаки життя і смерті. Так, серцебиття визначається на слух або дотиком руки до лівої сторони грудей нижче соска, а також на шиї, де проходить найбільша сонна артерія, або ж на внутрішній частині передпліччя. Наявність дихання встановлюється за рухами грудної клітки, за зволоженням дзеркала, прикладеного до носа потерпілого, за звуженням зіниць при раптовому освітленні очей або після їх затемнення рукою. При встановленні ознак життя необхідно негайно розпочати надання допомоги. Але навіть і за відсутності перелічених ознак доти, поки немає повної впевненості у смерті потерпілого, необхідно надавати йому допомогу в повному обсязі [8].

4. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

На виконання вимог Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», підприємства, установи та організації погоджують з органами місцевого самоврядування поточні та перспективні плани роботи з питань охорони навколишнього природного середовища і використання природних ресурсів.

До головних завдань в організації природоохоронної діяльності підприємств відноситься:

- аналіз кількісних і якісних показників діяльності підприємства, які здійснюють вплив на довкілля, ефективності запровадження заходів з охорони довкілля і раціонального використання природних ресурсів за відповідний період;

- розробка перспективних та поточних заходів природоохоронної діяльності з обґрунтуванням потреби щодо обсягів їх фінансування, визначення термінів виконання.

Природоохоронні заходи, що запроваджуються підприємством, повинні повністю компенсувати шкідливий вплив виробництва на навколишнє природне середовище і відповідати за напрямками постанові Кабінету міністрів України «Про затвердження переліку видів діяльності, що належать до природоохоронних заходів».

План підприємств з питань охорони навколишнього природного середовища і раціонального використання природних ресурсів складається з таких розділів:

- охорона і раціональне використання водних ресурсів – комплекс заходів, що забезпечує скорочення витрат питної води, припинення скидів неочищених стоків в поверхневі водні об'єкти, недопущення в скидах стічних вод перевищення нормативних показників забруднюючих речовин;

- охорона атмосферного повітря – природоохоронні заходи, спрямовані на зниження обсягів шкідливих речовин, що викидаються в атмосферне повітря

стаціонарними джерелами забруднення на підприємстві (встановлення очисних фільтрів тощо) та забезпечення дотримання нормативів гранично-допустимих концентрацій викидів в санітарно-захисній зоні підприємства;

– охорона і раціональне використання земель – напрями використання земельних ділянок, які знаходяться у користуванні підприємства під час здійснення господарської діяльності і включають заходи по створенню захисних зелених зон, будівництву та реконструкції протиерозійних, гідротехнічних, та інших. Передбачається розробка заходів, спрямованих на попередження (ліквідацію) забруднення ґрунтів відходами виробництва, проведення своєчасної рекультивації порушених земель та використання родючого шару ґрунту.

– поводження з відходами та небезпечними речовинами – заходи, спрямовані на запобігання утворенню відходів, їх збирання, перевезення, сортування, зберігання, оброблення, перероблення, утилізацію, видалення, знешкодження і захоронення, включаючи контроль за цими операціями та нагляд за місцями видалення;

– організаційно-просвітницькі заходи – заходи, спрямовані на підвищення кваліфікації фахівців з охорони навколишнього природного середовища, рівня обізнаності працівників підприємств, установ, організацій з вимогами природоохоронного законодавства України, зокрема в сфері поводження з відходами, збереження ресурсів питної води, забезпечення належного санітарного стану територій населених пунктів.

Всі заходи з охорони природного середовища зводяться в єдиний документ, в якому вказується місце впровадження, головний виконавець і співвиконавці, строки виконання робіт, планові затрати, очікуваний результат ефективності їх впровадження [5].

Комплекс еколого орієнтованих засобів щодо захисту навколишнього середовища охоплює заходи, спрямовані на охорону і раціональне використання природних ресурсів, і заходи, які забезпечують нормативні санітарно-гігієнічні параметри середовища міських і сільських поселень. Соціально необхідні охоронні заходи поділяються на організаційні, економічні і містобудівні.

Організаційні заходи забезпечують на законодавчому рівні використання територій, форми власності, правовий захист територій, створення системи адміністративно-господарського управління територіями та спеціальної екологічної служби їх охорони.

Економічні заходи забезпечують впровадження ресурсозберігаючих технологій, введення штрафних санкцій за порушення норм природокористування, визначення платежів і податків за використання територій, надання пільгових кредитів виробникам екологічно чистої продукції тощо.

Містобудівні заходи забезпечують охорону природного середовища за рахунок раціонального функціонального зонування території, створення санітарно-захисних зон, визначення територій природно-заповідного фонду, забезпечення екологічного балансу природно-ландшафтних та урбанізованих територій. Основні принципи екологічного захисту навколишнього середовища такі:

- збереження та раціональне використання цінних природних ресурсів;
- дотримання нормативів гранично допустимих рівнів екологічного навантаження на природне середовище та санітарних нормативів в місцях забудови;
- виділення природно-заповідних, ландшафтних, курортно-рекреаційних, історико-культурних зон з відповідним режимом їх охорони;
- встановлення санітарно-захисних зон для охорони водойм, джерел водопостачання і мінеральних вод, покладів лікувальних грязей, морських пляжів тощо.

Для захисту найбільш цінних елементів території навколишнього середовища вживаються заходи, спрямовані на заборону в їх межах, не властивої для них, містобудівної діяльності (крім будівництва об'єктів, що пов'язані з функціональною експлуатацією цих територій). Це стосується природних заповідників, заказників, природних національних парків, водоохоронних зон, зелених зон міст, зон санітарної охорони курортів.

Не допускається містобудівна діяльність на площах залягання корисних копалин (до погодження з органами державного гірничого нагляду), в районах розміщення породних відвалів вугільних шахт (ближче 200-500 м залежно від характеристик терикону), на земельних ділянках, забруднених органічними і радіоактивними відходами, у небезпечних зонах зсувів, селевих потоків і снігових лавин, у зонах можливого затоплення, у сейсмічних районах тощо.

Для охорони навколишнього середовища міських і сільських поселень у межах приміських зон на землях лісового фонду формуються «зелені зони» у складі лісопаркової та лісогосподарської частин, місць відпочинку, заповідних об'єктів.

Навколо міських і сільських поселень, які розташовані у безлісних районах, створюються вітрозахисні і берегоукріплювальні лісові смуги завширшки 500 м (для найзначніших і значних міст), 100 м (для великих і середніх міст) і 50 м (для малих міст і сільських поселень).

Історичне середовище з пам'ятками історії та культури зберігається і захищається на засадах створення спеціальних зон, які охоплюють місця концентрації пам'яток, зони регулювання забудови, які прилягають до охоронних зон, зони ландшафту, що охороняється, заповідні зони.

Конкретні заходи щодо захисту навколишнього середовища вживаються відповідно до специфіки окремих джерел забруднення [4].

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі доведено, що просторове планування являється одним із найважливіших видів діяльності з метою забезпечення розвитку сучасного суспільства. Просторове планування є взаємно пов'язаним з стратегічним плануванням території громад, країн, що за своєю суттю є спробою сучасного суспільства впливати на просторовий розподіл зосередження людей, ведення ними діяльності, враховуючи при цьому розподіл ресурсів. Просторове планування – це діяльність, що в публічному секторі відбувається на місцевому, регіональному, національному, міжнародному рівнях та призводить до створення просторового плану, де галузеві політики мають змогу узгодити управління усіма ресурсами.

Станом на сьогодні просторове планування в Україні, як галузь, передбачає відхід від централізованої політики та забезпечення функціонування підходів до планування на основі застосування інтегрованих, стратегічних підходів, що відображатиме швидкий промисловий та міський розвиток для більшості населених пунктів.

Розроблення документації з просторового планування має на меті юридично закріпити просторовий розвиток з використання певної території на всіх рівнях, у тому числі й на міжнародному рівні з метою забезпечення сталості, впорядкованості соціального, економічного розвитку території громади, а також прозорості, законності та дії однакових правил для всіх суб'єктів відповідної діяльності. За цих умов вся містобудівна документація та документація з просторового планування повинна бути публічно доступною на геопорталах, що становлять систему картографічних та геодезичних матеріалів.

Документація з просторового планування в основному містить відповідну інформацію про стан поточної просторової ситуації, що відображають різні зони та ділянки, а також обмеження, інфраструктура, мережі, які видно із планово-картографічних матеріалів. На ній відображається розподіл населення, ведення ними господарської діяльності, а також бачення сучасного стану використання

території громади та планування майбутніх проектних рішень для просторового розвитку. Документація з просторового планування являється прекрасним джерелом для розуміння того, що відбуватиметься на території громади, особливо якщо картографічні та геодезичні дані є правдивими та відображають актуальну інформацію про використання ресурсів.

Доступні дані документації з просторового планування в Україні за допомогою використання ГІС технологій на основі розробки інтерактивних додатків з веб-картами допомагають знайти відповідь на питання щодо того, які територіально-адміністративні одиниці володіють документацією з просторового планування. Відповідна інформація дає розуміння того, чи будь-яка діяльність щодо територіального розвитку громади є законною та допомагає оцінити відповідність містобудівної документації, враховуючи той факт, що плани просторового розвитку повинні включати в себе розрахунковий період упродовж 15-20 років, що дозволить переглядати, актуалізовувати їх протягом усього періоду.

Об'єднані територіальні громади повинні мати встановлений згідно з чинним законодавством тип документації з просторового планування для території ОТГ, а саме комплексний план з просторового розвитку її території громади, який буде визначати необхідну правову базу. Завдяки виду цієї документації органи ОТГ одержать можливості для того, щоб самостійно керувати своїми територіями на основі застосування принципу повсюдності за допомогою відображення картографічних і геодезичних матеріалів на веб-картах геопорталів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ArcGIS Online. URL: <https://www.arcgis.com/index.html>.
2. База даних електронного каталогу класів об'єктів для НІГД містобудівної документації. URL: <https://juliesdata.com/node/103>.
3. Завантажте QGIS для вашої платформи. URL: <https://qgis.org/ru/site/forusers/download.html>.
4. Захист навколишнього середовища від забруднення. URL: <https://buklib.net/books/35815/>.
5. Комплексні плани з охорони навколишнього природного середовища. URL: <https://economy.rv.ua/ohorona-dovkillia/platnikam-eko-podatku/kompleksni-plany-z-ohorony-navkolyshn/>
6. Криштоп Т., Рис Р., Кошелюк Л. Посібник з питань просторового планування для уповноважених органів містобудування та архітектури об'єднаних територіальних громад. Київ, 2020. 119 с.
7. Кубах С., Резнікова К., Криштоп Т., Біленко С., Мартин А., Фурсенко І., Федун А., Кулинич П. Практичний інструментарій 2.0 із управління земельними ресурсами: на шляху до розширення повноважень громад. Київ, 2021. 90 с.
8. Пістун І. П., Хом'як В. В., Хом'як Й. В. Охорона праці в сільському господарстві: технічне обслуговування і ремонт машин сільськогосподарського виробництва. Суми, 2018. 455 с.
9. Портал Національної інфраструктури геопросторових даних (НІГД). URL: <https://ukrgeo.ua/activity/geoportalua/>.
10. Практичний інструментарій управління землями об'єднаних територіальних громад. URL: https://hromady.org/wp-content/uploads/2018/04/Praktychnyy_instrumentariy_upravlinnya_zemlyamy.pdf.
11. Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо планування використання земель: Закон України № 711-IX від 17.06.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/711-20>.
12. Про внесення змін до Закону України «Про регулювання

містобудівної діяльності»: Закон України № 6403 від 16.01.2020 р. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=61676

13. Про географічні назви: Закон України № 2604-IV від 31.05.2005 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2604-15#Text>.

14. Про доступ до публічної інформації: Закон України № 2939-VI від 13.04.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text>.

15. Про затвердження «Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних»: Постанова Кабінету Міністрів України № 835-2015-п від 21.10.2015 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/835-2015-п>

16. Про затвердження Порядку розроблення містобудівної документації: Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України: Постанова Кабінету Міністрів України № 926-2021-п від 01.09.2021 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1468-11>.

17. Про містобудівний кадастр: Постанова Кабінету Міністрів України № 559-2011-п від 25.05.2011 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/559-2011-п>

18. Про основи містобудування: Закон України № 2780-XII від 16.11.1992 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2780-12#Text>.

19. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України № 3038-VI від 17.02.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/3038-17>.

20. Про схвалення Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України № 333-2014-р від 01.04.2014 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-р>

21. Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність: Закон України № 353-XIV від 23.12.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/353-14>.

22. Просторове планування у новому адміністративно-територіальному поділі. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/12630>.

23. Розробка баз даних. URL: <https://juliesdata.com/databases>.

24. Склад та зміст генерального плану населеного пункту: ДБН Б.1.1-15:2012. URL:

<http://kbu.org.ua/assets/app/documents/dbn2/19.1.%20%D0%94%D0%91%D0%9D%20%D0%91.1.1-15~2012.%20%D0%.pdf>.

25. Склад та зміст детального плану території: ДБН Б.1.1-14:2012. URL: <http://kbu.org.ua/assets/app/documents/dbn2/18.1.%20%D0%94%D0%91%D0%9D%20%D0%91.1.1-14~2012.%20%D0%.pdf>.

26. Склад та зміст плану зонування території: ДБН Б.1.1-22:2017. URL: [http://kbu.org.ua/assets/app/documents/20%20\(2\).1.%20%D0%94%D0%91%D0%9D%20%D0%91.1-1-22-2017%20%D0%.pdf](http://kbu.org.ua/assets/app/documents/20%20(2).1.%20%D0%94%D0%91%D0%9D%20%D0%91.1-1-22-2017%20%D0%.pdf).

27. Склад та зміст схеми планування території, на якій реалізуються повноваження сільських селищних, міських рад: ДБН Б.1.1-21:2017. URL: [http://kbu.org.ua/assets/app/documents/20%20\(1\).1.%20%D0%94%D0%91%D0%9D%20%D0%91.1.1-21-2017%20%D0%.pdf](http://kbu.org.ua/assets/app/documents/20%20(1).1.%20%D0%94%D0%91%D0%9D%20%D0%91.1.1-21-2017%20%D0%.pdf).